65tse Jaargang No 5396

DAGBLAD

Vrijdag 9 April 1948

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling.
Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao, Directeur A. C. Beerman.
Hoofdredacteur Ad. Versnev.
Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27.
Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba. San Nicolas, G. D. Hofstee, Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Crediet bank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Russen willen geen viermogendheden-commissie voor Berlijns incident

Tsjang kai Sjek erkent nederlaag, maar is ongebroken

Meer geld nódig om aan Latijns Amerika te lenen

BRITS VOORSTEL AFGEWEZEN.

Uit welingelichte bronnen wordt vernomen, dat de Russische bevelhebber in Duitsland Maarschalk Sokolovsky het Brits voorstel heeft afgewezen.

Engeland heeft nl. voorgesteld om een commissie bestaande uit vertegenwoordigers der vier bezettende mogendheden in Duitsland te benoemen, welke commissie dan een onderzoek zou instellen naar het vliegtuig ongeluk dat Zaterdag jl. boven Berlijn heeft plaats gevonden. In de desbetreffende Russische nota doet de Sovjet een voorstel om een gezamenlijke Russisch-Britse commissie te benoemen. De Engelse regering wees hier op, dat de belanghebbenden niet tegelijkertijd scheidsrechter kunnen zijn.

VERKLARING VAN TSJANG KAI SJEK.

Generalissimo Tsjang Kai Sjek zeide, dat zeven van zijn beste divisies vernietigd werden in Mandsjoerij, maar hij verklaarde, dat de communisten China nooit zullen veroveren. In een van de openhartigste redevoeringen van zijn loopbaan zeide Tsjang Kai Sjek: „Ik beken, dat zeven van de beste divisies der regering in Mandsjoerij vernietigd zijn geworden. Zij waren mijn beste troepen, die onder mijn bevel de revolutionnaire campagnes met glorie wonnen. Deze divisies zullen echter georganiseerd worden. Ik weiger echter toe te geven, dat wij verslagen zijn, want onze gevechtskracht is nog zeer groot."

Tsjang Kai Sjek bedoelde klaarblijkelijk, dat de divisies uit elkaar werden geslagen gedurende een lange tijdsperiode, want de laatste tijd waren er geen gevechten in Mandsjoerij.

UITBREIDING LENINGS-MOGELIJKHEID.

Truman vroeg het Congres om de macht tot het verstrekken van leningen door de Uit- en Invoer Bank uit te breiden met 500 millioen dollars. Dit is nodig om de economische ontwikkeling in de andere Amerikaanse landen te bevorderen. De president zeide, dat de verhoging van het geld de bank in staat zal stellen leningen te verstrekken voor goed uitgestippelde ontwerpen, die economisch gerechtvaardigd zijn en om zo effectief mogelijk samen te werken met het privékapitaal. De president beschreef zijn verzoek als een der stappen in het buitenlands politiek program om in de wereld de voorwaarden te scheppen, die nodig zijn voor een rechtvaardige en durende vrede. Een dezer voorwaarden is nu de voortdurende samenwerking tussen de Amerikaanse Republieken en de steunverlening bij de ontwikkeling van hun hulpbronnen en industrieën. Truman zeide nog, dat de lenings-mogelijkheid geen plaatsvervangend middel zal zijn voor de noodzakelijke actie, die andere Amerikaanse republieken kunnen en moeten nemen om particulier kapitaal aan te trekken en om al hun eigen investeringsgelden te gebruiken. Bovendien zijn de Verenigde Staten de voornaamste leverancier van de Amerikaanse Republieken in uitrusting, materialen en techniek en ook voor wat de financiering betreft. Ook is het belangrijk voor de Verenigde Staten, dat er een voortdurende uitbreiding van productie is en een toeneming van handelsactiviteit en verhoging van de levensstandaard in de andere Amerikaanse Republieken.

Recht tot het Hart

Oefen geen critiek uit op anderen, maar op U zelf en verbeter zo de wereld.

EVATT OVER OORLOG

Herbert Evatt, de minister van Buitenlandse Zaken, zeide in het Australische Huis, dat er een drang tot oorlog bestaat. Hij verklaarde, dat de onenigheid tussen Rusland en de Verenigde Staten tragisch is. Sprekende tijdens het debat over de internationale zaken zeide hij, dat er meer ontmoetingen zijn tussen de grote drie zoals het was tijdens de oorlog tussen Roosevelt, Churchill en Stalin. Het is de plicht der staatslieden om vandaag de dag een derde wereldoorlog te verhinderen, terwijl de tweede wereldoorlog nog niet geheel en al is geregeld. Wij moeten iedere beweging bestrijden, die ten gunste van een oorlog werkt.

GEEN VREES VOOR OORLOG.

De onder toezicht staande Duitse pers bevestigt de lopende geruchten, dat Russische families in grote getale Duitsland beginnen te verlaten. Maar zij verklaart, dat dit om economische redenen plaats vindt en niet uit vrees voor oorlog. De 'Tribune' schreef, dat de terugkeer van velen vereist werd, omdat Rusland de bezettingskosten naar beneden wil brengen.

EEN MAUSELEUM VOOR DE UNO.

Senator Flanders, een Republikein van Vermont, vroeg in de Senaat om het verzoek van Truman om 65 millioen dollars te lenen voor de bouw van een blijvend hoofdkwartier van de Uno te New York af te wijzen. Flanders' zeide, dat men geen stervend lichaam in het leven kunnen houden en de gezondheid kunnen teruggeven door er een grafmonument van 65 millioen dollars voor te bouwen.

VERPLAATSING AMBASSADELEDEN.

Op verzoek van de Tsjechoslowaakse regering heeft de Noordamerikaanse regering twee leden van de ambassadestaf te Praag teruggeroepen. De leden worden beschreven als ambtenaren van de tweede rang en zij zijn reeds overgeplaatst naar andere posten. Er werd geen reden opgegeven voor het vezroek.

ROEMENIE — TSJECHOSLOWAKIJE.

De Tsjechoslowaakse ambassadeur in Roemenië zeide, dat het tekenen van een Roemeens-Tsjechoslowaaks politiek verdrag aanstaande is. De ambassadeur Fisa sprak in verband met de ratificatie van een Roemeens-Tsjechoslowaaks cultureel verdrag. Dit verdrag werd op 5 September 1947 getekend.

WAARVOOR RUSLAND FINLAND GEBRUIKT.

Moskou gebruikt Finland als een spiegel om de zon der weldadigheid van de Sovjet Unie te weerspiegelen en daardoor de vrije naties te verblinden voor wat er gaande is. Het huidig karakter van het Russisch-Fins verdrag brengt geen verandering in het feit, dat Moskou naar eigen keuze zich op elk ogenblik meester kan maken van dat kleine land. Van een ding kunnen wij zeker zijn nl. dat Rusland geen enkele toestand zal dulden waarin het de controle over Finland zou kunnen verliezen. Dat is echter niet de loutere materie van politieke doctrine. Het staat in verband met het militairisme. Moskou ziet in, dat Finland een uitstekende strategische basis zou kunnen zijn voor de verdediging van Rusland op de Noordelijke vleugel. De Rode lijn door Centraal Europa werd geconsolideerd toen Rusland Tsjechoslowakije in bezit nam. Rusland kon toen zaken doen zowel in het Noorden als in het Zuiden. In het Noorden met Finland en in het Zuiden met de Irak-Turks-Griekse zone. Finland zal moeten oppassen indien het Fins parlement het nieuwe verdrag ratificeert. Wat in het Zuiden zal gebeuren valt nog te bezien.

Dan mogen wij ook al niet over het hoofd zien, dat Finland in het Noorden niet slechts een schildwacht is voor de Noordelijke Baltische Zee doch voorziet tevens in een goede basis voor eenieder, die druk wenst te oefenen op Scandinavië. Men kan er zeker van zijn, dat noch Zweden noch Denemarken dit feit over het hoofd zien. Noch is dit het geval bij de andere landen in dat gedeelte van Europa. Immers zij maken zich nu reeds bezorgd hierover.

OPNIEUW IN BEHANDELING?

De Noordamerikaanse afgevaardigde te Lake Success heeft voorgesteld om opnieuw de aanvragen voor het lidmaatschap van de Uno in behandeling te nemen. Dit slaat dan op de verzoeken van Ierland, Portugal en Oostenrijk. Doch ook de afgevaardigde van de Oekraïne kwam met een dergelijk voorstel. Hij vraagt om herbehandeling der aanvragen van Albanië, Bulgarije, Hongarije, Roemenië, Finland en Italië.

15 MEI DEFINITIEF VOORGESTELD.

Het Brits Hogerhuis heeft in de tweede lezing met algemene stemming het regeringsvoorstel om het Palestijnse mandaat op 15 Mei te beëindigen, aanvaard. Namens de regering verklaarde Lord Listowel opnieuw, dat de regering haar opvatting dat alle Britse troepen zouden worden teruggetrokken, handhaaft.

TRIEST-KWESTIE GEHANDHAAFD. . .

Een bericht uit Washington meldt dat de onder-Minister van Buitenlandse Zaken Robert Lovett verklaard heeft, dat het mogelijk geacht kan worden dat Noord-Amerika, Frankrijk en Engeland het voorstel om Triëst aan Italië terug te geven zullen doorzetten, ook indien Rusland dit afwijst. Tot nu toe is er geen Russisch antwoord hierop ontvangen. Indien een eventueel antwoord gunstig mocht zijn, zal men onmiddellijk overgaan tot daden.

COMMUNISTEN IN BIRMA.

Officieel wordt uit Rangoen bericht, dat de Birmaanse luchtmacht om hulp werd gevraagd tegen de communisten in centraal Birma. De communisten trachten de macht in handen te krijgen van het gebied, dat zich uitstrekt van 50 mijlen ten Noorden van Rangoen tot de stad Yameth in een district verschillende mijlen ten Noorden van dat gebied.

. . WATER TEKORT.

Jerusalem lijdt reeds aan een tekort aan voedsel en thans wordt de toestand nog verergerd op de koop toe, daar er een waterprobleem is ontstaan. Een officiële bekendmaking zeide, dat de watervoorziening onderbroken is. De Britten hebben een beroep gedaan op de stedelingen om zo weinig mogelijk water te gebruiken teneinde het zo lang mogelijk vol te houden. Betrouwbare bronnen delen mede, dat de Arabieren een aanval gedaan hebben om de waterleidingen, die lopen van Raelein naar Tel Aviv. Een tweede bron van waaruit Jerusalem drinkwater kon krijgen is onbruikbaar gemaakt doordat er olie in de leiding is gedaan.

ZAL MOLOTOV . . AFTREDEN?

Een weekblad in Londen publiceert een bericht volgens welk een spoedig aftreden van Molotov als Minister van Buitenlandse Zaken van Rusland in overweging genomen mag worden. Dit bericht heeft tot nu toe echter van geen andere bron een bevestiging ontvangen. Enige studenten van de Russische politieke school zeiden, dat Molotov waarschijnlijk Candidaat No. 1 zal zijn voor het premierschap bij een eventueel overlijden van Stalin. Molotovs programma werd op een vergadering van de Politburo (het politiek bureau?) afgekeurd en becritiseerd, doch later heeft dit orgaan een motie van vertrouwen uitgebracht op Molotov. De Politburo wordt voorgezeten door Stalin zelf. De andere leden van dit orgaan zijn de toonaangevende Russische politieke leiders.

Het nieuwsblad zeide, dat er echter weinig nieuws hieromtrent is, daar er niets los komt van achter het ijzeren gordijn.

OP ZESTIEN APRIL BIJEEN.

Volgens welingelichte kringen te Parijs heeft de Britse Minister van Buitenlandse Zaken Ernest Bevin zich bereid verklaard met de datum van zestien April voor de opening van de conferentie der Ministers van Buitenlandse Zaken der zestien landen, die deelnamen aan het Europees herstel programma. De assistenten der Ministers zullen eveneens twee dagen tevoren te Parijs vergaderen. Zij zullen dan het laatste rapport behandelen. Dit rapport zal dan in de plenaire zitting aan de Ministers worden overhandigd. Hierin staan de algemene richtlijnen vervat voor de oprichting der permanente organisatie der zestien landen. Het doel der permanente organisatie is tweevoudig. Allereerst moet het samenwerken met de door Truman aan te wijzen administrator van het herstelprogramma en ten tweede moet het maatregelen treffen ter bevordering van de eenheid alsmede ten aanzien van de financiën, de productie en de handel der zestien betrokken landen.

LES LETTRES FRANCAISES . . BESCHULDIGD.

Volgens een correspondent van de Volkskrant te Parijs heeft Victor Kravchenko het literair weekblad „Les Lettres Françaises" aangeklaagd wegens smaadschrift. Dit communistisch weekblad beschuldigde Kravchenko van geldelijke fraude in Rusland, waardoor zijn overgang naar het anti-communistische front zou zijn verklaard. Voorts zou hij niet over een normaal geestvermogen beschikken en zijn boek zou door de Witrussen zijn geschreven. Met de opbrengst van zijn boek zou hij zijn schulden buiten Rusland hebben afbetaald.

Kravchenko heeft de vereiste borgstelling van 1,7 millioen bijeengebracht en eist thans zeven millioen francs schadevergoeding. Het blad heeft zeven Russische getuigen gedagvaard als getuigen à decharge onder wie o.a. een familielid van den schrijver. Ook zijn er Franse getuigen gedagvaard onder wie de hoofdredacteur van L'Humanité en professor Joliot Curie. Het proces begint op 29 Juni a.s.

Naar de Bovenwinden, parelsnoer van de Caribbean

Schone natuur

door

DR. DRS. A. J. C. KRAFFT.

Wanneer men van uit Curaçao per K.L.M. naar Sint Maarten vertrekt, dan ziet men op een hoogte van 3000 meter dwars door de onafzienbare grote legers van blanke wolken, voortgezwiept door de passaat, ragfijne witte strepen op de donkerblauwe Caraibische zee. Dat zijn de golven van onze wispelturige zee, die op onze rotsen beukt en voortbewogen wordt door de eeuwigwaaiende noordoosten wind.

Een geweldige indruk is het om zo hoog in de lucht als een adelaar te vliegen, de stralende zon tegemoet. Men denkt een ogenblik dan na over de tijden van vroeger en thans. Waren de Hollanders in de 17e eeuw de grote vrachtvaarders van Europa; in de 20e eeuw wedijveren ze met de machtigste volken der aarde om een vooraanstaande plaats te bekleden op het gebied der luchtvaart. Welke maatschappij wint het van de K.L.M. wat veiligheid betreft?

We vliegen naar de Bovenwinden, waar onze zeehelden Piet Hein, Michiel Adriaansz de Ruyter, Cornelis Evertsen en Jacob Binckes ook geweest zijn. Hier wappert op drie eilanden de Nederlandse vlag.

Onze vliegenier verlaat een ogenblik het stuur, als hij weet, dat alles veilig is en komt een praatje met ons maken. Hij belooft ons Saba op zijn mooist te laten zien. Dat gebeurt dan ook. We vliegen vlak langs de kaarsrechte wanden van deze ongenaakbare vulkaan, op welks kammen de keurig onderhouden dorpen met hun rode daken duidelijk zichtbaar zijn. We hebben bewondering voor de Sabaan, dat hij door zijn ijver en koppigheid zijn eiland tot een bewoonbaar oord wist te maken. Saba is een mooi eiland met vele bloemen en merkwaardige plantengroei. Kort geleden wist een frater 500 bijzondere planten te verzamelen en een Oude Amerikaanse professor ontdekte een paar dagen vóór onze komst twee nog totaal onbekende palmsoorten.

Als een parelsnoer liggen voor ons Anguilla, Fourche eil, Sint Barth, St. Eustatius, St. Kitts, Barbuda en nog veel meer.

Op een landtong zien we de languitgerekte hoofdstad van Sint Maarten, Philipsburg ligt aan een grote baai en op de achtergrond vindt men weidse zoutpannen. We maken een zwenking naar links en zijn geland op de landtong van de Simpsonbaai. Sint Maarten met zijn vele bergtoppen en zijn grote lagoen maken een aangename indruk. Een autotocht rondom het eiland is de moeite waard.

Met de Blue Peter — een motorjacht — bezochten we Sint Eustatius. We boften, want deze was vrij kalm. Na zes uur konden we voet aan wal zetten, doch vaak duurt de reis meer dan 24 uur. Oranjestad met de vergane pakhuizen en het fort is historisch merkwaardig. De Quill — een uitgedoofde vulkaan — is een mooie kegel en maakte, dat de Cultuurvlakte, met een oppervlakte van 8 km², geschikt is voor landbouw.

De historie.

De krans der eilanden, die de Caraibische zee in het Oosten afsluit, schonk de Nederlanders een rustplaats op hun lange reizen, waar zij de kiel hunner schepen konden schoonmaken, drinkwater konden innemen, vruchten, groenten en zout konden meenemen.

In 1631 zaten de Nederlanders reeds op Sint Maarten, dat was veel te gevaarlijk voor de Spanjaarden in verband met de Zilvervloten en daarom besloot Spanje ons weg te jagen. In 1633 werden we verjaagd door een sterke scheepsmacht en een duizend man landingstroepen. Het verlies van Sint Maarten was voor de Compagnie een spoorslag om een andere marinebasis te zoeken en dat werd gevonden in Curaçao. De geschiedenis van Curaçao is vervlochten met die van de Bovenwinden en daarom alleen is een bezoek aan de Bovenwinden zeer leerzaam. In 1635 stond de West-Indische Compagnie ook aan particulieren toe om koloniën te stichten. Zo besloot de Vlissinger Jan Snouck zich te vestigen op St. Eustatius in zo even genoemd jaar. In 1636 kwam Pieter van Corselies, commandant van de vloot, uitgestuurd om op Santa Cruz een kolonie te stichten, waar reeds enige Hollandse gezinnen aanwezig waren, op Sint Eustatius en nam het initiatief het Oranje fort daar te bouwen. Van uit St. Eustatius werd Saba gekoloniseerd. In 1665 waren reeds op Saba 87 Hollanders, 54 Engelsen, Ieren en Schotten, 85 negers en Indianen.

Als de Spanjaarden de bezetting van Sint Maarten te duur vinden, gaan ze van hier weg. Op 23 Maart 1648 wordt het verdrag gesloten tussen Frankrijk en Nederland, waarbij het eiland in twee delen wordt verdeeld. In de enigste bron, die we bezitten en dat is van Du Tettre: Histoire générale de l'établissement des colonies françaises dans les Antilles de l'Amérique" van het jaar 1667 lezen we het volgende:

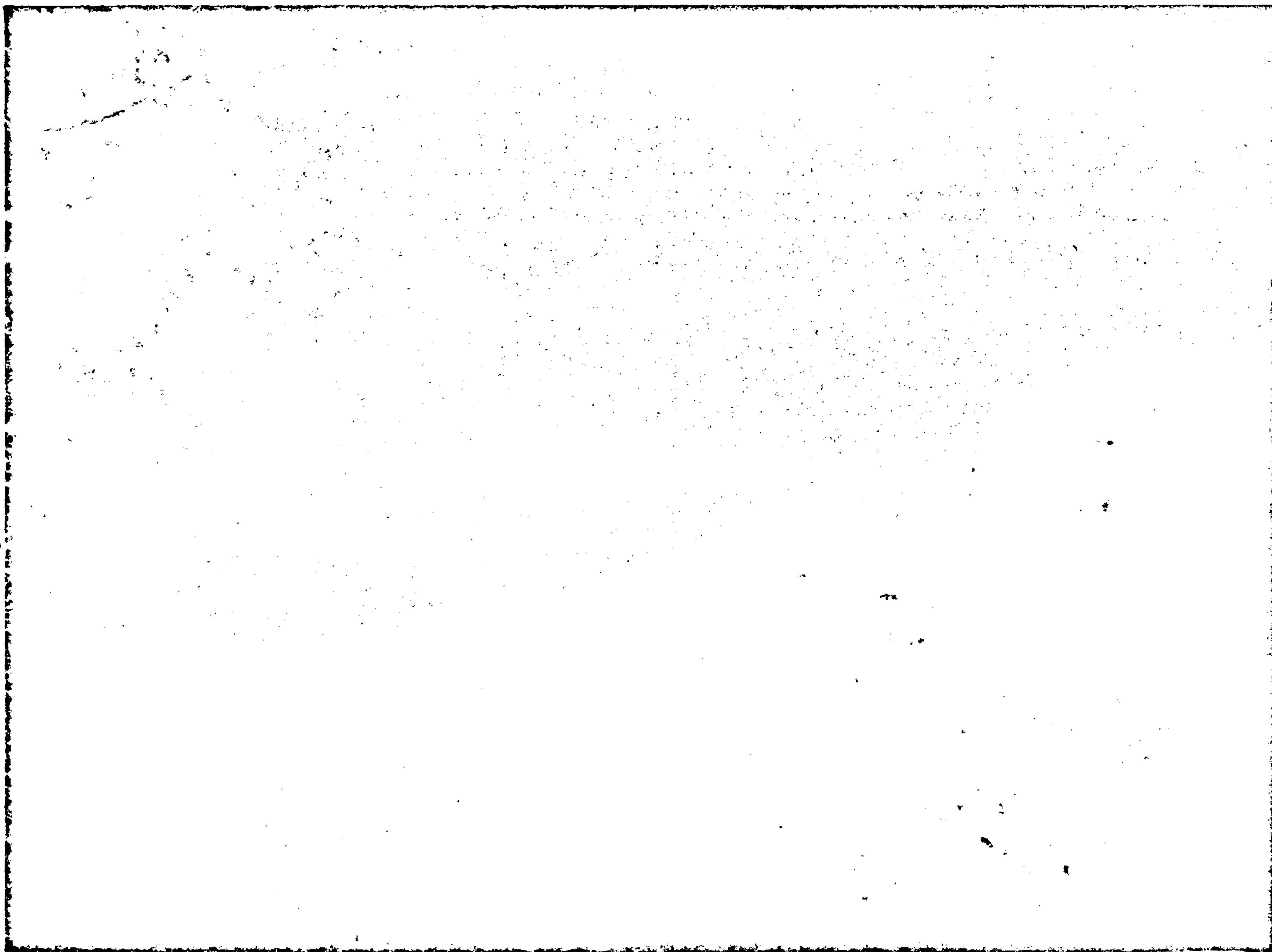
„Aujourd'hui, 23 Mars 1646, sont convenus Messieurs ROBERT DE LONVILLIERS, écuyer, sieur du dit lieu, Gouverneur de l'Ile de St. Martin, pour sa Majesté, très Chrétienne, et MARTIN THOMAS, aussi Gouverneur de la dite Ile, pour Messieurs le Prince d'Orange et Etats d'Hollande; et Messieurs HENRY DE LONVILLIERS, écuyer, sieur de Bennevent et SAVINIEN DE CORPON, écuyer, sieur de la Tour, lieutenant Colonel en la dite Ile et Messieurs DAVID COPPIN, lieutenant d'une Compagnie Hollandaise et PIETER VAN ZEVENHUIZEN, aussi lieutenant d'une

compagnie des susdits, qui de part et d'autres ont accordé et par ces Presents accordent, que etc.—

Deze overeenkomst wordt genoemd naar de plaats, waar dit werd getekend en wel het verdrag van MOUNT CONCORDIA of MONT DES ACCORDS, waarbij bepaald werd, dat het Zuidelijk deel Hollands zou worden en het Noordelijk deel Frans.

In verband met dit verdrag werd op 23 Maart een gedenknaald geplaatst precies op de grens, die over de weg gaat van Philipsburg en de Franse hoofdstad Marigot. Men heeft zich aan beide kanten jarenlang niets aangetrokken van dit verdrag. Nu eens was het eiland geheel bezet door de Fransen en dan eens door de Nederlanders. Van driehonderd jaren vrede kan men onmogelijk spreken. De verhouding van vrede is langzamerhand gegroeid en op dit ogenblik is de vriendschappelijke omgang met elkaar buitengewoon goed. En van Franse èn van Hollandse zijde wordt alles gedaan om een eenheid te vormen. Dat is zeer te prijzen.

In de zeventiende en achttiende eeuw is de geschiedenis van Sint Eustatius een aaneenschakeling van oorlogen en rooftochten geweest. Bekend mag het verhaal beschouwd worden van 16 November 1776, waarop St. Eustatius 't eerst de Amerikaanse vlag begroette en waarop President Roosevelt op 25 Februari 1939 St. Eustatius bezocht en een gedenkplaat schonk aan de bewoners voor hun moedige daad.

HET SCHONE ST MAARTEN

Brief uit Nederland

Het prachtige weer op de beide Paasdagen deed vele mensen naar buiten vluchten. Vooral de bollenvelden trokken vele bezoekers, deftige dames en heren, nonchalant weggedoken in de verende kussens van hun glanzende super-wagens, lustig trappende fietsers, de meisjes op haar „paasbest" in fleurige toiletjes, de jongens met open kragen en bollende plus-flours, zwoegende vaders en moeders, samengedrongen en opeengeperst in overvolle trams en bussen en tenslotte de héél-sportieven, de wandelaars, die in grote groepen zingend en fluitend naar de kleurige velden togen.

Erg kleurig waren die velden niet; de crocussen hadden hun beste tijd gehad en de tulpen stonden nog niet in bloei. Alleen de narcissen stelden niet teleur en deze bloemen sierden dan ook 's avonds in lange slingers, schouders, sturen en auto's. Opvallend was het grote aantal Belgische auto's, waaruit blijkt, dat ook onze Zuiderburen een grote interesse hebben voor onze bollenvelden.

Ook het strand te Scheveningen trok veel bezoekers en 's avonds zag men zelfs hier en daar een bruingebrand gezicht. Vissersbootjes maakten tochten op zee en stelden de vaarlustigen in de gelegenheid Scheveningen eens van de andere kant te bekijken.

Het mooie droge weer heeft echter ook minder pleizierige gevolgen gehad.

Op Eerste Paasdag is tienmaal brand uitgebroken op de Veluwe. Het begon 's ochtends om half elf met een kleine heidebrand onder Kootwijk en daarna kon de brandweer onophoudelijk aan het werk blijven tot de avond. Bij Woeste Hoeve, Beekbergen, Ede, Otterloo, Barneveld, in het Harskamperbos, bij Lunteren en bij Hulsthorst braken bos- of heidebranden uit. Bij Hassels ging een zeer fraai stukje natuurschoon waar de Koningin nog wel eens vertoefde om te schilderen, verloren.

Dank zij het snelle ingrijpen van de brandweer konden de branden overal tot enkele hectaren beperkt worden, hoewel in sommige gevallen voor enige duizenden guldens aan opgaand hout verbrandde. De branden werden veroorzaakt door het achteloos wegwerpen van sigarettenpeukjes of brandende lucifers.

Het is enkele rechercheurs van de Rijkspolitie gelukt op het Rembrandtplein in Amsterdam de man te arresteren, die een week geleden op de provinciale weg van Weesp naar Schiphol een fabrikant uit Leidschendam gemaskerd met een revolver, heeft bedreigd en van zijn auto beroofd. In zijn zak droeg hij nog de sleuteltjes van de gestolen wagen, welke driedagen na de overval onbeheerd op de Herengracht in Amsterdam werd aangetroffen, nadat de dief tevergeefs had geprobeerd er een heler voor te vinden.

Het masker, waarvan hij zich tijdens de overval had bediend, bleek van zwart papier te zijn en was gekocht in een winkel voor feestartikelen. De revolver was een verroest toneelwapen. De arrestant heeft een blanco strafregister en is eigenaar van een hoedenzaak in Amsterdam. Daarentegen geldt hij bij vele figuren uit de Amsterdamse onderwereld als een der hunnen. De man blijkt een mysterieuze figuur te zijn, die met recht een „gentleman-boef" kan worden genoemd en die over een even grote dosis bravour als fantasie beschikt. Hij heeft zijn arrestatie in hoofdzaak te wijten aan zijn in het oog lopende dure kleding, die hem het uiterlijk verleende van een gesoigneerd buitenlander.

Deze kledij vergemakkelijkte het de van zijn auto beroofde fabrikant alsmede de concierge die de dader op de Herengracht uit de wagen zag stappen, aan de Rijkspolitie een signalement te verstrekken, dat thans verbluffend nauwkeurig blijkt te zijn geweest. Weliswaar stond deze bandiet niet in de politieregisters vermeld, doch informaties links en rechts, leidden er tenslotte toe, dat enkele particulieren, aan wie het signalement werd voorgeleed, daarin de 28-jarige P. uit Amstelveen meenden te herkennen.

Twee agenten wachtten hem op bij de uitgang van een café aan het Rembrandtplein, dat hij bij de sluiting om kwart over een verliet en arresteerden hem.

Reeds bij de eerste ondervraging viel hij door de mand en legde hij een volledige bekentenis af. Het vuurwapen, dat is opgespoord, blijkt van een kennis van P. afkomstig te zijn, die toneelspeler van beroep is. Onder een of ander voorwendsel heeft de overvaller deze niets vermoedende artist bewogen hem het toneelwapen in bruikleen af te staan. Het is een oude, met roest bedekte revolver, waarvoor de fabrikant uit Leidschendam niet op de vlucht had behoeven te gaan, indien hij slechts had geweten, dat er geen schot mee kon worden gelost.

Intussen vinden deze voorvallen altijd navolgers. Zondagavond reed op de afsluitdijk ter hoogte van Wieringen een Belgische auto, waarin twee dames en twee heren gezeten waren. Zij zagen een wielrijder, die hen tegemoet reed, van zijn fiets springen, toen de auto op ongeveer 200 meter afstand van hem verwijderd was. De fietser ging op de rijweg staan en stak beide handen in de hoogte. De autobestuurder stopte, doch liet de motor draaien. De wielrijder ging daarna op de treeplank van de auto staan en probeerde het linkerportier te openen, terwijl hij zijn rechterhand in zijn colbertjasje stak. Een van de op de achterbank in de auto zittenden kreeg argwaan en gaf de bestuurder te kennen, dat hij moest doorrijden. Het was de bestuurder van de auto inmiddels gelukt het linkerportier op slot te doen. Toen de auto snel optrok, moest de fietser loslaten, waarna hij terstond op de banden begon te schieten, echter zonder resultaat. Geen van de inzittenden werd gewond.

Door de rijkspolitie werd direct een onderzoek ingesteld en het gelukte spoedig de dader te arresteren. Het bleek te zijn N.T., wonende te Opsterland. Hij legde een volledige bekentenis af. De man bleek niet geheel bij zijn verstand te zijn.

De Nederlandse minister van Verkeer, ir. H. Vos, had Dinsdag 23 Maart een onderhoud op het Britse ministerie van Verkeer. Na een gesprek van een half uur met zijn Britse collega Arthur Barnes, vertrok minister Vos met een cheque voor 4.742.709 pond sterling in zijn zak. Bij een vorig bezoek had hij reeds een cheque van 8,5 millioen pond ontvangen. Ir. Vos en de heer Barnes hebben een scheepvaartovereenkomst getekend, waarbij de betaling geregeld werd van de diensten, welke Nederlandse schepen tijdens de oorlog verricht hebben.

„Ik ben altijd blij U te zien", zeide minister Barnes; „maar U bent een amelijk dure bezoeker. Na het eerste bezoek vertrok U met een cheque van 8,5 millioen pond sterling en na de tweede maal met één van bijna 4.750.000 pond — ik verbaas me er niet over, dat Uw regering U naar Groot Britannië blijft sturen."

De Engelse minister van Voedselvoorziening, John Strachey, heeft bekend gemaakt, dat Engeland onderhandelingen heeft gevoerd over de aankoop van 100.000 ton Nederlandse aardappelen en dat met de verscheping ervan reeds begonnen is. 20.000 ton is al aangekomen en de rest arriveert voor midden Mei. Mr. Strachey deelde verder mede, dat voedselimporten uit Nederland dit jaar voorts zullen omvatten: 4000 ton kaas, 5000 ton gecondenseerde melk, 2000 ton boter, 5000 ton bacon en 150 millioen eieren.

ONS KONINKRIJK

— Het ruim 10.000 ton metende passagiers- en vrachtschip „Klipfontein" zal op 17 April weer geheel gereconditionneerd in de vaart verschijnen.

— Nederland zal 21 millioen verse eieren leveren aan het Amerikaanse bezettingsleger in Duitsland.

NIJMEGEN BREEKT MET DE C.P.N.

In de onlangs gehouden raadsvergadering te Nijmegen is door de voorzitter van de K.V.P.-fractie verklaard, dat, gezien de verderfelijke invloed van het communisme op het openbare leven, de katholieke fractie het niet meer gewenst acht de samenwerking met de afgevaardigden van de C.P.N. voort te zetten.

De K.V.P. zal daarom aan geen raadsvergadering en aan die van ingestelde commissies met de afgevaardigden van de C.P.N. deelnemen, tenzij dit dringend gewenst mocht blijken.

Wij merken hierbij op, dat het hier een locale daad betreft. Immers, onze lezers hebben uit een brief van onze Nederlandse correspondent kunnen lezen, dat prof. Romme geen voorstander was van een breken met de C.P.N., daar anders de mogelijkheid groot was, dat de communisten „ondergronds" zouden werken en ageren. Slechts de stembus moet een antwoord geven op de vraag, wat het Nederlandse volk denkt van de C.P.N. Deze Nijmegense quaestie staat dus op zichzelf.

AMSTERDAMSE BEURS.

Conversielening 98 5/8; Koninklijke 3v2; Unilever 319 1/4; Philips 283 5/8; AKU 175 3/4; Scheepvaart 192 1/8; H.V.A. 263; Delimy 223; Amsterdamrubber 196 3/4.

De beurs was onregelmatig, de grootste belangstelling ging uit naar de nieuwe Philips uitgifte, waarvan gisteren de laatste dag tot inschrijving was.

FOULKES EREBURGER.

Luitenant-Generaal Charles Foulkes, chef van de Generale Staf van Canada en tijdens de oorlog bevelhebber van het eerste Canadese leger, zal op 2 Mei een vierdaags bezoek aan Nederland brengen.

Foulkes, die in 1945 in hotel „De Wereld" te Wageningen de capitulatie voorwaarden aan de Duitsers bekendmaakte, zal op 3 Mei, waarschijnlijk met Prins Bernhard, een bezoek aan Wageningen brengen. Hier zal hem het ereburgerschap van de stad worden aangeboden.

WACHTDIENSTEN. C.P.I.M.

Vrijdag.

Telegram Afdeling: tel. 307, na 23 uur R. A. Th. Henze, tel. 462.

Personeel Afdeling: L. A. L. Lemmens, Bernhardlaan 2, tel. 272.

Materialen Afdeling: Th. G. Boot. Julianadorp 1 (oud), tel. 720.

Geneeskundige Dienst:
10.4 (12.30) — 12.4 (7.30): Dr. Podvinec, tel. 624; bij geen gehoor tel. 844; bij geen gehoor tel. 289.

C.S.M.

Rederij: A. de Troye, tel. 724.

Scheepsagentschap: 8 — 23 uur Office, tel. 458—551; 23 — 8 uur P. C. Heitlager, tel. 304.

Dok Afdeling: D. Egge, tel. 821.

SOCIETEIT „ASIENTO".

Bridge: Uitslag van de op Dinsdag gehouden wedstrijd: HH. Den Hartog — Nelissen 5760 punten; Mej. Terzol — Hr. Pang Atjok 4670 punten; HH. Weischen — Kraayeveld 4180 punten; Miss Gardner — Dr. Podvinec 3510 punten; Heer en Mevrouw Teunisse 3070 punten; HH. Van Dijk — Voorwinde slamprijs; Heer en Mevrouw Van der Swan boobyprijs.

De volgende drive wordt gehouden op Dinsdag, 13 April in de grote zaal van de Sociëteit. Inleggeld f 1.— per persoon voor employee's van CPIM en CSM en voor geintroduceerden.

PROTESTANTSE GEMEENTE EMMASTAD.

Zondag, 11 April des ochtends om half tien kerkdienst in de kerk aan de Schottegatweg. Voorganger Dr. C. Th. Steenstra. Vrijdag 9 April geen bijbellezing.

ONTMASKERD

8.

„En juist onze afdeling is het, waarvan voor het grootste gedeelte het lot van ons land zal afhangen, wanneer — wanneer de volgende oorlog uitbreekt", merkte Gregory Drysdale op — en er lag iets zelfvoldaans in de toon, waarop hij sprak.

Reeds na twee dagen was Mary Manners, enkel en alleen door de raad op te volgen, die de man, die haar gezonden had, haar had gegeven, en door haar ogen en oren wijd open te houden. al heel wat te weten gekomen betreffende X. Zij had ontdekt, dat het gedurende de oorlog een geweldige munitiefabriek was geweest, en dat, toen de vrede getekend was, de autoriteiten daar al het nationale onderzoekingswerk hadden gecentraliseerd. In X was een hele staf van uitvinders ondergebracht. Krijgskundigen, scheepsbouwkundigen, experts op het gebied van aviatiek, chemici en anderen. Maar er kwamen — en dat was iets, wat Mary nog niet wist — ook mensen in X, die minder goede bedoelingen hadden.

Dit laatste lag in de aard van de zaak, daar een zo omvangrijk en geweldig instituut als X onmogelijk, zelfs niet enkele dagen, bestaan kon, zonder de aandacht te trekken. De couranten, die onder controle stonden van Whitehall, waagden het zelfs niet eens een toespeling te maken op het bestaan van X, hoewel de uitgevers, wanneer men hen op die beperking wees, buiten zichzelf en schuimbekkend van woede door hun kantoren plachten rond te benen. Maar X vormde de hersenpan van Engeland en kon als zodanig niet worden blootgesteld aan perscritiek. X was voor het land even onmisbaar en even voornaam, als Whitehall zelf.

X vormde een gemeenschap op zichzelf en was geheel afgezonderd van de buitenwereld. Ook die omstandigheid moest wel de aandacht trekken van degenen, die er zich voor interesseerden. Doch niettegenstaande het feit, dat alle mogelijke voorzorgen genomen waren, om de interne aangelegenheden geheim te houden, deden toch allerlei vreemde geschiedenissen betreffende het geheimzinnige gebouw de ronde. Meerdere buitenlandse mogendheden hadden van hun meest vertrouwde agenten rapporten ontvangen betreffende X, en zij waren zeer teleurgesteld, toen er plotseling geen rapporten meer binnenkwamen; maar nadat zij een onderzoek hadden ingesteld naar de oorzaak daarvan, zonden ze andere agenten en het gevaarlijke spel nam weer een aanvang.

X was omgeven door een hoge muur. Bovenop die muur waren electrische draden bevestigd, die mensenhanden niet ongestraft konden aanraken, wanneer ze niet voldoende beschermd waren door dikke gummihandschoenen. Die voorzorgsmaatregel was wel typerend voor het karakter van de plaats: zoals Mr. Gregory Drysdale tegen zijn nieuwe typiste gezegd had, er was geen enkele plaats in heel Engeland, waar stiptere geheimhouding en grotere omzichtigheid vereist werd dan daar. Zelfs in X zelf kende de een nauwelijks de ander. Je zou er een oppervlakkig beschouwd heel onschuldige vraag kunnen stellen, waarvan echter de gevolgen allesbehalve prettig voor je zouden kunnen zijn; met andere woorden, men beschikt er over de middelen, om je je nieuwsgierigheid voor eens en voor altijd af te leren. Tijdens de oorlog...... maar laten we daar maar liever niet over praten.

Tot slot zij hier nog aan toegevoegd, dat zelfs de detectives en employé's die tot verschillende afdelingen behoorden, elkaar officieel niet kenden. Vaak genoeg gebeurde het, dat zij elkaar bespionneerden. Naar die geheimzinnige plaats dan was het, dat het Noodlot, in de gedaante van Sir Brian Fordinghame, Mary Manners had heen gezonden — zoals wij gezien hebben. tot grote vreugde van die ondernemende jongedame zelf.

HOOFDSTUK VI.

Skelt Castle was gebouwd in de grijze middeleeuwen van het Britse ras. Statig en voornaam verhief het zich bovenop een hoge bazaltrots, zodat het als een adelaar hoog in de ijle lucht neerzag over het omringende land beneden. Aan drie zijden klotste de zee tegen de klippen; altijd hoorde men zelfs door de drie voet dikke muren heen het geklots van de golven. Tijd, vooruitgang, beschaving — zij allen waren stil blijven staan voor de massale poorten van Skelt Castle. Hier, in deze kamer, hadden zij niets te beduiden; zelfs de woorden zelf hadden er hun betekenis verloren.

Vooral die ene kamer met haar gewelfde zoldering en met donker eikenhout betimmerde wanden, verlicht door grote, zilveren hanglampen, zag eruit als een overblijfsel uit vroegere eeuwen — evenals ook de man, die oprees van de sofa, waarop hij had liggen rusten, en op een zilveren fluitje blies. Ook hij behoorde tot het grijs verleden.

Zware voetstappen naderden. en even later werd de deur met een ruk opengeworpen. Een reus van een man stond op de drempel. Hij was twee meter negentig lang, gekleed in een groen uniform van eigenaardige snit en met bont afgezet, en had een volle, donkere baard.

„Excellentie", zei hij met een diepe buiging.

De meester was al een even merkwaardige persoonlijkheid als de knecht, maar in verschillend opzicht.

Baron Ungern Veseloffsky was opvallend slank en mager. En toch, hoewel gekleed in avondcostuum. had hij iets barbaars over zich — iets van de loerende tijger, die altijd gereed is, om zijn prooi te bespringen.

„Stepan", zei de baron — en zijn stem klonk merkwaardig helder — „is de gast nog niet gearriveerd?"

De gebaarde kozak maakte weer een diepe buiging alvorens te antwoorden: „Excellentie, hij is zo juist gearriveerd."

„Goed, ik zal hem gaan verwelkomen."

In een kleine wachtkamer ontving baron Ungern Veselofsky zijn gast — een grote, zwaar gebouwde man met een kogelrond hoofd en kortgeknipt haar, die meer bromde dan sprak, maar van wie energie en kracht uitging.

„Zo, dus gearriveerd, mijn waard......"

„Stil", viel de bezoeker hem snel in de rede, terwijl hij de slanke, blanke hand drukte, die hem werd toegestoken; „geen namen alstublieft."

„Neemt u mij niet kwalijk", antwoordde zijn gastheer op honingzoete toon. Op baron Ungern Veseloffsky's gelaat verscheen een vriendelijk, minzaam glimlachje, waaraan evenwel een vleugje minachting niet vreemd was. „Stepan zal u naar uw kamer brengen, Generaal."

De bezoeker bromde iets tussen de tanden, bleef een ogenblik de geweldige reus onderzoekend staan aankijken.

„Arme Stepan", zei hij op lichtelijk spottende toon; „hij zal u geen kwaad doen, mijn waarde Generaal — wees gerust. Hij ziet er misschien wel wat gevaarlijk uit, maar hij is volkomen betrouwbaar — voor mijn gasten evengoed als voor mijzelf. Natuurlijk" — hij maakte een beweging met zijn mooi gevormde, blanke hand, met de artistiek gepolijste nagels — „wanneer ik hem een wenk zou geven, zou hij u en ieder ander, zonder zich ook maar een ogenblik te bedenken, vermoorden."

Terwijl hij die laatste woorden sprak, kwam er in zijn ogen een woeste, bloeddorstige glans.

De generaal liet een gesmoorde vloek horen.

„Voordat hij de gelegenheid kreeg, mij aan te raken, zou ik hem als een hond neerschieten", gromde hij. Zijn grote rechterhand ging naar zijn overjaszak, als was hij van plan de daad bij het woord te voegen.

(Wordt vervolgd)

Onze kinderen

Annemarie is nog maar een heel klein, een pasgeboren baby, en, wat alle babies kunnen, ze kan zo flink huilen. Ze huilt al op verschillende manieren! Soms flink schreeuwend, als ze honger heeft.

Soms klagelijk, als ze zich niet helemaal lekker gevoelt.

Soms dwingend en boos, omdat ze haar zin niet krijgt.

Moeder schrikt telkens als ze de kleine hoort; ze is bang dat het kleintje iets mankeert, ze kan het ook moeilijk verdragen uit angst, dat vader er hinder van heeft, of de buren en ze beijvert zich om het kleintje te sussen!

Annemarieke wordt uit de wieg genomen, wordt verdroogd, gekleed, geschommeld en soms als moeder erg onverstandig is, wordt ze nog gevoed ook tussentijds.

En al heel gauw komt de kleine meid tot rust. Geen wonder, ze is afgeleid van haar oorzaken tot onrust en gevoelt zich weer behagelijk! Daar wordt gebeld. Haastig legt moeder het kind in de wieg, hetgeen de kleine beslist niet bevalt, zodat ze direct weer een keel opzet.

Oma en tante Sofie zijn aangekomen om het kleintje te bekijken. Onder veel „och en ochs", sussende woordjes en aandacht trekkende geluidjes, wordt ze weer uit de wieg genomen en verhuisd van arm naar arm. Al spoedig is ze weer het zoete meisje. Weer gaat ze naar verloop van tijd in de wieg en begint natuurlijk het gehuil opnieuw, te dwingender na al e verwennerij die ze ondervonden heeft.

Want thans is baby verwend en zal spoedig, als moeder en familieleden deze gedragslijn blijven volgen, het gehele huis tyranniseren met het gehuil. Een kindje is zo gauw verwend en bedorven, bijna onwillekeurig en men heeft de grootste moeite, om het weer in rechte banen te leiden.

Het allerbelangrijkste van de opvoeding is wel, dat we de kleine van het begin af aan gewennen aan vaste regelmaat, aan vaste tijden van eten en slapen, eten en verdrogen en aandacht geven en daar zo min mogelijk van afwijken. Want hoe vreemd het moge klinken, de karaktervorming begint reeds van het moment af, dat het kind ter wereld komt.

Het kind brengt weliswaar zekere karaktereigenschappen mee ter wereld, maar het is zeer belangrijk, hoe de omgeving met het kind omgaat, welke gewoonte zij het bijbrengt en welke houding ze tegenover het kind aanneemt.

Bij menig kind, dat moeilijk is op latere leeftijd, ligt de oorsprong van deze moeilijkheid in de verkeerde houding, die de ouders reeds in het eerste begin hebben aangenomen.

Wijkt men van een aangenomen regel af, dan krijgt men niet alleen geen rust in huis, doordat het huilen alleen maar erger wordt, doch ook de verdere gewoontevorming ondervindt stagnatie. Het kind heeft dan geen vastheid in het leventje en regeert naar willekeur. Men krijgt dan de verschijnselen van

„niet eten",
„niet slapen",
„niet zindelijk worden".

Meestal symptomen van aanvankelijke verwennerij. Verwennen is namelijk niet vol te houden. Op een gegeven moment kan men het kind de zin niet meer geven, zodat dus noodzakelijkerwijs de verwenningssituatie doorbroken wordt. Het kind gevelt zich dan teruggeplaatst in een toestand van onlust en neemt alle middelen te baat, om de aandacht van de volwassenen weer tot zich te trekken.

De manieren van „aandacht trekken" wordt dan vaste onhebbelijkheden, die zowel ouders als kinderen het leven zuur maken. Want in plaats van verwennen moet men nu gaan straffen, wat betekent, de onlust die in het kind leeft, verhogen. Het gevolg hiervan is dan weer een verergerde weerbarstige houding bij het kind. De huilbui van Annemarieke mag dus niet leiden, tot het sollen, wat Oma en tante Sofie en moeder er zo graag mee doen.

Van en voor de Vrouw

De behandeling van de kleine pop, moet van meet af aan, consequent zijn. Huilen kan een uitdrukking van ontevredenheid zijn van het lichaam, soms ook oefening van de stembanden, van de organen, die later medewerken bij de spraakontwikkeling.

Welke oorzaken kunnen er zijn voor het huilen van het kind?

Koude, pijn, schel licht, harde geluiden, overmatig geroezemoes, honger! Er zijn nuanceringen in het huilen.

Wanneer het kind pijn heeft of in een onaangename situatie verkeert, heeft het geluid een speciale klank, die de attente verzorgster heel gauw leert onderscheiden.

Herkennen moeders of verzorgsters deze speciale klank, dan moeten ze natuurlijk gaan kijken of de oorzaak voor dit huilen is op te heffen. Hier is dan geen sprake van verwennerij, maar van verzorging; er wordt niet meer gedaan dan het wegnemen van de storende oorzaak. Is deze oorzaak honger, dan dient er toch gewacht te worden tot de tijd van voeding daar is. Wanneer de geregelde tijden van voeden onderbroken wordt door een tussentijdse, dan leert het kind op willekeurige tijdstippen om eten te huilen. Dit is voor de rust, die het verteringsproces behoeft en de controle op de hoeveelheid, die het kind naar binnen krijgt niet bevorderlijk, terwijl ook de moeder, die het kindje voedt, niet behoorlijk tot rust komt.

Vroeger was men niet zo overtuigd van de noodzaak van geregelde etens-tijden. Het gevolg was dan ook een groot aantal zuigelingen met ingewandstoornissen en onrustige huiskamers.

Nee, Annemarieke, Moeder moet je stil laten huilen als je meent, dat je een keeltje op moet zetten om eens extra gekoesterd te worden of om je buikje weer eens echt dik rond en verzadigd te voelen als het er eigenlijk nog geen tijd voor is. En moeder moet Oma en tante Sofie daar ook eens van overtuigen. Dan blijft Annemarieke gezond en rustig en krijgt ze geen kuurtjes met alle nare gevolgen, daaraan verbonden.

Nuttige wenken

Voor de heren.

Mijn ledige knoopsgat snakte letterlijk naar een ridderorde, maar om zo'n dingske te verkrijgen moest ik een verdienstelijk man zijn en dus goede daden hebben verricht. Nou ben ik wel niet illegaal geweest en natuurlijk de heldhaftigste van allemaal, maar dat heeft de buitenwereld natuurlijk weer niet willen merken.

Welnu, ik besloot alsnog een zeer in het oog lopende schitterende daad te plegen, dan zou het oog van de Regering met welgevallen op mijn knoopsgat rusten. Terwijl ik zat te peinzen op het kalenderblad:

We zouden ons vaak schamen over onze daden, als de mensen de beweegredenen zouden kunnen zien, die ons er toe hebben gebracht, ze te verrichten.

La Rochefoucauld.

Ik schrok ervan en ik schaamde me voor de nagedachtenis van die oude wijze Franse edelman.

En ik besloot mijn schone daad achterweg te laten......

.. ONZE HUID EN HAAR VERZORGING.

Keurig verpakt komen we in ons huidje op de wereld en trouw en geduldig rekt dat huidje ons hele leven met ons mee. We verbazen ons dus er helemaal niet over dat dat huidie belangrijk is voor onze gezondheid. Helaas wordt, behalve de gezichtshuid, die ijverig met poeder en rouge verwend wordt, (meestal zonder de nodige voorzorgsmaatregelen) de rest van de huid vergeten, op de dagelijkse schoonmaakbeurt dan.

Ik heb eens iemand horen vertellen, dat hij practisch nooit vuil werd en dat wassen voor hem eigenlijk een overbodige luxe was. Ik dacht toen aan het vele vuil, dat de poriën verstopt en met het blote oog haast niet zichtbaar is.

We behoeven niet juist met kolengruis bedekt te zijn om ons helemaal goed met zeep te wassen. De huid moet kunnen ademen al klinkt dat misschien wat gek. En de huid kan verstopt raken door nog heel andere stoffen dan het vuil dat van buitenaf komt. De huid zelf scheidt veel afvalstoffen af, die als ze niet goed met zeep worden verwijdert, zelfs weer door de huid opgenomen kunnen worden. Hoevelen spoelen zich alleen maar af onder een douche.

Regelmatig afwassen met zeep en afwrijven van de huid is iets zeer noodzakelijks. Het werkt op de huid als een soort gymnastiek en maakt de haarvaten en de zenuwen sterk en stevig. Schrik nu maar niet dat ik u dure kuren in een of andere inrichting wil aanraden. Het is veel eenvoudiger om eens per week een schuierbad te nemen. Vele van ons willen wat aan hun gezichtshuid doen, en eerlijk gezegd hoeft dat lang niet altijd lelijk te zijn. Het hangt er helemaal van af wat en hoe men het doet.

De schuchtere dag en nachtcreme en een beetje poeder, zijn al heel onschuldig. Neem vooral niet de goodkopere creme. Eén bezoek aan een schoonheidssalon, en u weet voor uw leven wat voor soort creme u moet gebruiken. Ik heb hier natuurlijk niet de dubieuze raadgeefsters in de warenhuizen op het oog, maar de serieuze, wetenschappelijk onderlegde schoonheidsspecialiste. Ook de juiste kleur van uw poeder wordt u dan verteld en dat bespaart u vele verkeerde aankopen en langdurig gepruts. Poeder moet altijd van de beste soort worden genomen. De bleekneuzen onder ons doen heus geen kwaad met een beetje rouge op de goede plaats en op de juiste hoogte, en ook wat bijgewerkte lipjes maken ons nog niet tot een geverfde clown.

De geregelde opmaak stelt hoge eisen aan de huidverzorging, bedenk dat wel en laat uw huidje niet in een paar jaar het uitzicht krijgen van een overjarig besje of een mummie.

Mag ik nu de aandacht nog vestigen op de goede uitwerking van een regelmatig stoombad voor het gezicht? Na het dampbad een wisselende afspoeling van koud en warm water. Dit doet naast de dagelijkse schoonmaak van water en zeep en de behandeling met goede creme, wonderen. Maar daar zal ik u de volgende maal iets van vertellen.

Nuttige wenken

Een jamvlek.

De jamvlek lost op in warm water of alcohol. Was katoenen of linnen goederen in zeepwater en bleek witte stoffen na in bleekwater, gekleurde katoen en gekleurde linnenstoffen in natriumperboraat. Bet wol en zijde met zout water, alcohol of spiritus.

EEN AFGELUISTERD GESPREK.

In de tram wordt plaats genomen
Door een man, die hijgt naar lucht,
En wiens ademen 't geluid maakt
Van een diep en zwaar gezucht.

In haar Amsterdamse taaltje:
Zegt alras een burgervrouw:
„Uwe schijnt benauwd te weize!"
En de man zegt: „Ja, juffrouw".

„Jongens, jongens", spreekt ze verder:
Wat een mins wel geife scu,
Om van sou ies of te komme!"
En de man zegt: „Net, juffrouw".

„Maar der is niet heil feul baat vour",
zegt ze „sou gevatte kou
de oorzaak zijn? Je kan niet weiten".
En de man zegt: „Nee, juffrouw".

„'k Heb 'n swager, net as uwe,
Die s'n borst is ook sou rcuw;
En wat heb die al verdokterd!"
En de man zegt: „Zo, juffrouw".

„Onlangs had ie nog so'n vleuchie,
Dat je is beiters wachte sou;
Maar 't is nou al weir feul slimmer!"
En de man zegt: „Toch, juffrouw!"

„Sie, je, ik denk, de doud is 't endje,
Wat je ook al prebeiren wou!"
En de man stapt uit de wagen,
Met de groetenis: „Dag, juffrouw!"

Vòor de Jeugd

TINTELOOG.

door Allen Chaffee.

Tinteloog, het zwarte beertje, had een ontdekkingstocht gemaakt langs de verste oever van het Eenzame Meer. Zeventien jaar geleden had daar een bosbrand gewoed en nu was het er een ware woestenij: wilde bramen, bosbessen en hoge en lange struiken groeiden er door elkaar en bedekten de hellingen met vakken van rijpend purper. Door zijn ligging op het Zuiden, was op een heuvelkant de boel vroeger gerijpt dan op de andere.

Tinteltje was juist gaan zitten in het midden van een aantal dicht op elkaar groeiende struiken, zo, dat hij grote sappige happen gemakkelijk met zijn poten naar binnen kon werken, toen dicht achter hem een diep, rommelend gebrom klonk. Verschrikt keerde hij zich om, gereed om zich te verdedigen tegen het onzichtbare gevaar. Het was Brompot, de grote beer, die op het naburig grondgebied woonde en onhoorbaar op zijn grote kussenvoeten was genaderd.

„Weet je wel, menheer, dat je in mijn bessenland bent?" bromde hij en ging in zijn volle lengte overeind staan, met opgeheven poot gereed om de kleine indringer te straffen. Tinteloog was geen lafaard, maar hij had gezond verstand en één blik op de grote beer, die zo hoog boven hem uitstak, was meer dan genoeg. Hij droop af, zoals iedere schooljongen zou doen, die betrapt werd op het stelen in de tuin van zijn buurman. Maar bij het weglopen verontschuldigde hij zich nog met een: „Ik wist niet, dat het van u was."

Was hij een volwassen beer geweest, die een inval had gewaagd op het grondgebied van de ander, dan zou hij op een andere wijze ontvangen zijn. Maar een grote beer wil natuurlijk niet tegen een jong beertje vechten, al duldt hij dan ook geen andere beertjes dan zijn eigen kinderen op zijn grondgebied. Maar in de berenwereld is dat alles een vanzelfsprekendheid en Tinteloog had werkelijk de waarheid gesproken, toen hij zeide niet te hebben geweten, dat dit gebied aan Brompot behoorde.

Het late voorjaarszonnetje scheen warm op de open plekken en de lucht weerklonk van het muzikale avondzang der vogels. Kraak, de fazantenhaan, trommelde op een hol blok om de aandacht op zijn mooie veren te vestigen. Ginds in het Eenzame Meer waren de kleine zwarte eenden gezellig in de poel aan het modderen. Otters waren aan het duiken in de forellenpoel om er hun avondeten te bemachtigen en Kaalkop, de arend, legde het er op aan, dat de visarend zijn prooi zou laten vallen.

Tinteltje kon ook moeder Zwartbeer zien. Ze stond tot aan haar knieën in het water en wachtten, met uitgespreide klauwen, zo stil als was ze een boomstam, totdat een vis voorbij zou zwemmen. De twee nieuwe welpjes zaten op de overhangende oever. Ze hielden hun mollige pootjes voor hun uitgestrekt, in de vorm van een dikke „V", en wachtten op haar.

Met de bedoeling plotseling te voorschijn te springen en ze zo te laten schrikken, liep Tinteloog op zijn tenen zachtjes door de struiken. Toen hij bijna achter hun was, werkte zijn voet onwillekeurig een steen los. Die rolde de oever af en raakte, voordat hij tot staan kwam, in een kleine holte, eerst Bluffer en toen Bokser.

Ieder der beide beertjes meende toen direct het ander van dit ongeluk te moeten beschuldigen en daar begon het tweetal te vechten, dat het een aard had. En intussen zat de werkelijke boosdoener het geval aan te kijken met ogjes, die van louter pret, nog meer dan anders schitterden.

De twist kwam tot een einde, doordat moeder Zwartbeer elk der vechtersbazen een flink pak slaag gaf. Voortaan zouden ze beter oppassen, tenminste — tot een volgende keer!

Toen slingerde ze een buitengewoon vette oude forel op de oever, die ze zelf opat, want de kleine beertjes konden nog geen vis eten. Zo'n vis was echter een aardig kronkelend ding en de beide beertjes wilden er daarom graag mede spelen. Bluffer deed voorzichtig alsof hij haar wilde stelen en dat bezorgde hem een opstopper, waar hij van omrolde. Maar hij was onverbeterlijk. Toen moeder Beer haar kop even naar de andere kant draaide, wist hij toch de vis te pakken te krijgen en maakte zich er mee uit de voeten. Niet dan nadat ze hem herhaalde malen, met haar diepe basstem had aangemaand, kwam hij tot de conclusie, dat het verstandiger was hem maar terug te geven.

„Malle kinderen", zei Tinteloog tot zichzelf. „Altijd moeten ze in moeilijkheden komen."

Maar op hetzelfde ogenblik, juist toen hij rustig wilde wegschommelen, waaide de wind de geur van rijpe bosbessen naar hem toe. Hij wist dat hij nu op eigen grondgebied was en besloot daarom zijn neus te volgen.

Die is voor een beer een heel wat beter wegwijzer dan zijn ogen. Zo kwam hij bij en grote emmer, die boordevol was met grote, rijpe bessen, geplukt op één van de Zuidelijke heuvelhellingen. Diezelfde pientere neus van hem vertelde hem, dat een jongenshand die bessenemmer had vastgehouden, maar hij vertelde hem eveneens dat diezelfde jongen was weggegaan.

Vijf minuten later was zelfs het laatste heerlijke besje in zijn gretige rode keelgat verdwenen.

Toen hoorde hij kraken in het kreupelhout en rende hij weg. Het was de jongen van de Dalhoeve, die terug kwam om de emmer te halen, die hij had laten staan om te gaan vissen. Wat staarde hij verbaasd naar de ledige emmer!

Nu had Tinteloog, het kleine mensenwelpje, zoals hij de jongen noemde, heel dikwijls gadegeslagen, evenals de knecht van de Dalhoeve, die de zwarte donderstok droeg. Want het beertje had midden in de nacht menig heerlijk bezoek gebracht aan het suikerkamp, achter de ahornbossen!

Bij de herinnering aan het halfzoete, half prikkelende, sap kwam het water hem nog in de mond en hij likte vol verlangen zijn lippen af.

Ja, hij had dat voorjaar heel wat bezoeken aan het suikerkamp gebracht en menigmaal was hij ter nauwernood aan de man met het geweer ontsnapt. Hij was er steeds door de een of andere streek in geslaagd om te ontkomen.

Maar dat was allemaal voorbij. Het sap liep niet meer in de houten emmers. Ook kookte het niet meer in de grote ijzeren ketel, die aan een ketting boven de gloeiende kolen hing. Bij zijn laatste bezoek had hij alleen maar wat kunnen likken aan de zoete plekken, waar wat stroop was gemorst op rotsen en gevallen boomstammen. Maar de knecht had zijn pogingen om de kleine zwarte beer te vangen, helemaal niet opgegeven!

(Wordt vervolgd).

BUURMANS JAN.

door J. J. L. ten Kate.

Buurmans Jan is nooit tevreden,
En hij vindt het nergens goed;
Gispen doet hij zonder reden,
Wat men zegt en wat men doet.
't Is op zijn gezicht te lezen,
In zijn ogen ziet gij 't staan,
Ja, zijn eens zo vriendelijk wezen
Werd zo geel gelijk saffraan.
Langzaam heeft hij 't aangewend:
Schaam U Jantje, malle vent.

Altijd wil hij ruzie maken,
Twisten is zijn grootst vermaak;
Moet hij slapen, hij wil waken;
Moet hij waken, hij heeft vaak;
Leren wij, dan wil hij spelen;
Spelen wij, neemt hij een boek;
Uren kan hij zich vervelen,
Eenzaam pruilend in een hoek.
Jan is overal bekend:
Arme Jantje, malle vent.

Is het zomer, 't is te broeiend;
Is het winter, 't is te guur;
Stookt gij hard, hij vindt het gloeiend;
Stookt gij niet, hij kruipt bij het vuur.
't Water is te nattig, zegt hij,
't Zand is al te droog, dat spreekt;
En bij alles overlegt hij
Of er niet wat aan ontbreekt;
't Is toch waarlijk een ellend'
Met dien ontevreden vent.

VERTELLINGEN VAN EEN ZEEMAN.

Komt bij me zitten en luister, goë liën,
Dan zal ik je gaan verhalen
Al wat ik op mijn reizen heb gezien,
Op zeeën, bergen en dalen;
En komt je iets min geloofljk voor,
Omdat je 't nooit vond in boeken,
Dan moet je...... daar dient het reizen voor
't Maar zelve gaan onderzoeken.

Nabij de linie was 't stil en saai,
Zodat zich een ieder verveelde.
Gelukkig kwam daar een grote haai,
Die op de dwarsfluit speelde.
Een „Al is ons prinsje nog zo klein",
Dat deed hij heel duidelijk horen;
Hij had het geleerd van een kaperkapitein,
Dien hij opslokte een jaar te voren.
Zeg, komt het je min ongelooflijk voor,
Omdat je 't nooit vond in boeken,
Dan moet je...... daar dient het reizen voor
't Maar zelve gaan onderzoeken.

Eens was ik gevaren al om de Noord,
En 'k lag onder dadelstruiken:
Daar kwam mij een Jan van een ijsbeer aan boord
Die wou tot ontbijt me gebruiken.
Mijn sabel was juist ongelukkig wat stomp,
Maar 'k vond een paar mosselschelpen,
En 'k hiew hem daarmede de kop van de romp;
Men moet zich kunnen behelpen.
Zeg, komt het je min ongelooflijk voor,
Omdat je 't nooit vond in boeken,
Dan moet je...... daar dient het reizen voor
't Maar zelve gaan onderzoeken.

Het beest raapte dadelijk zijn kop van de grond
En zette het hard op een lopen.
Maar 'k liep hem na om zijn smeer en zijn bont,
Als 'k thuis kwam, te kunnen verkopen.
Ik sloeg het monster zijn voorpoten af
En dacht: nou heb je geen handen;
Maar och 't liep weg in gestrekte draf,
Met zijn kop al tussen zijn tanden.
Zeg, komt het je min ongelooflijk voor,
Omdat je 't nooit vond in boeken,
Dan moet je...... daar dient het reizen voor
't Maar zelve gaan onderzoeken.

Eens prikten we een walvis in de IJslandse zee;
Maar 't beest ging terstond naar de kelder
En sleepte aan de kabel ons vaartuig mee;
Ik ben der geen sprookjesverteller.
Het trok ons onder water vooruit
Wel dertig lange dagen:
En sedert kan maar...... geloof mijn woord—
Mijn maag geen water verdragen.
Zeg, komt het je min ongelooflijk voor,
Omdat je 't nooit vond in boeken,
Dan moet je...... daar dient het reizen voor
't Maar zelve gaan onderzoeken.

KLEINE MOPJES.

EEN MUZIKAAL AANGELEGDE KNECHT.

Barones: „Jan, fluit toch niet zo afschuwelijk en dan nog straatliedjes."

Jan: „Kan ik nou onder het schoenen poetsen een rapsodie van Liszt gaan fluiten? Daar wacht ik mee tot ik het zilverwerk ga poetsen."

JUIST OPGEMERKT.

De meester: „Wanneer hebben de fruitbomen het meest te lijden?"

Leerling: „In de vacantietijd, meester."

Een boer stuurde zijn zoontje met een prachtige ham naar de burgemeester.

„Wel, jongen, je moet je vader vriendelijk bedanken, maar hij had het niet moeten doen, het is heus te veel", zei de burgemeester.

„Ja, dat vond moeder ook", zei de onnozele jongen.

ONS RAADSELHOEKJE.

Leeftijd van 6 tot 9 jaar.

Welke muis kan vliegen?

Inzendingen voor Woensdag as. aan Tante Ria per adres Adm. van dit blad. In de linkerbovenhoek te vermelden: Raadsel.

Voor de goede inzenders wordt een prijs beschikbaar gesteld, bij meerdere goede inzendingen wordt geloot. In de brief te vermelden meisje of jongen.

RAADSEL VOOR DE GROTE KINDEREN.

Waar hebben de rivieren geen water?

OPLOSSING RAADSEL.

Hoogmoed stoot ons af.

Winnares Millie Beatrixstraat z/n Oranjestad Aruba.

RAADSEL VOOR DE GROTE KINDEREN.

Oplossing: Een slot (kasteel) Een slot van een huis.

Winnares Solange Rosiers Hoogstraat 20.

HERSENGYMNASTIEK.

Mannetje van de koe = stier
een varken = Beer
een hond = Reu

Winnaar Stanley v. Eyma Ninaberstraat 12.

Afhalen bij de Administratie vanaf a.s. Maandag.

Tante Ria.

Barbarije, de sultan en de vrijheid

De 9e van de vorige maand bracht de Franse pers het nieuws, dat de Sultan van Marokko zojuist een brief had gericht aan de president van de Republiek, waarin hij zijn ontevredenheid betuigde over de Resident van Marokko, generaal Juin en de wens te kennen gaf het statuut van het protectoraat te herzien.

In werkelijkheid had de bedoelde brief reeds op 3 December van het vorig jaar het Elysée bereikt. Daarin wordt formeel noch het terugroepen van de generaal noch de herziening van het Frans-Marokkaans verdrag van 1912, getekend door een oom van de huidige sultan, geëist. De brief protesteert echter in ondubbelzinnige bewoordingen tegen het verbod van de Resident van enige tijd geleden, waarbij de Sultan en zijn familieleden verboden werd op officiële gelegenheid te verschijnen.

De tekst van deze brief, zo bevestigt het bureau van de President van de Republiek, zal niet worden gepubliceerd. Doch wat ook de preciese inhoud is, het is duidelijk, dat zij wijst op een opveren van de spanning tussen de Franse autoriteiten in het Protectoraat en het Marokkaanse nationalisme.

Wisselingen in de Franse politiek.

Z.M. Mohammed Ben Yoessef is een intelligente jonge man, energiek, met een vierkant postuur en wilskrachtige trekken. De bovenlip is bedekt met een klein snorretje, wat zijn gezicht met de zwarte haren nog meer tekent. Hij weet heel goed, wat Frankrijk voor de opbouw van Marokko heeft betekend en wat het nog dagelijks voor zijn land betekent op economisch gebied. Hij ziet niet minder scherp, dat een gewapende opstand alle kans zou hebben voor hem op een mislukking uit te lopen, maar hij wenst niet minder — en dat staat buiten twijfel voor allen, die hem kennen — in de geschiedenis van Marokko voort te leven als de „bevrijder van het land".

Vanaf de dag volgend op de Amerikaanse landing in Afrika op het einde van 1942, kan men duidelijk zijn streven herkennen, niet langer alleen maar „een beschermeling" van Frankrijk te zijn. Hij is het, die door zijn herhaalde eisen het terugroepen van Paux, opvolger van generaal Noguès, gedaan heeft weten te krijgen. Met de vervanger van Paux, Eirick Labonne, zette de Franse regering een periode van concessies in. In feite moet men echter constateren, dat alle grote qualiteiten van Labonne niet voldoende waren om iedereen te bevredigen.

Een tragische trek van de Franse politiek in Noord-Afrika is deze: Als de Britse regering besluit aan India vrijheid te geven, is het voor haar voldoende om aan een klein aantal officieren en ambtenaren hiertoe opdracht te geven; zij stuit daarbij niet op het verzet van eigen landslieden, die zich als kolonisten in het betrokken gebied hebben gevestigd en voor wie elke concessie aan de „inboorling" een inslaten van eigen legitieme rechten toeschijnt. Labonne zag zich gesteld tegenover de opvattingen van welhaast alle Fransen in Marokko en hij stelde evenmin de Marokkaanse nationalisten tevreden. Meermalen weigerde de Sultan de hervormingsdecreten, hem door de Resident van Frankrijk aangeboden, te ondertekenen. Hij maakte begin 1947 gebruik van een reis naar Tanger om in de internationale zone een rede uit te spreken, die als een bom insloeg. De hierdoor gealarmeerde Franse regering riep Labonne terug en verving hem door Generaal Juin. Hiermede ging men opnieuw over van de verzoeningspolitiek naar die van de krachtige hand. Generaal Juin werd met een zucht van opluchting ontvangen door de Fransen in Marokko, met wantrouwen door de Marokkaanse nationalisten. De houding van de Sultan is er niet door veranderd: de woorden, die hij drie maanden geleden ter gelegenheid van het troonfeest uitsprak, hebben dit wel bewezen. Zijn brief van December 1947 aan de President van de Franse Republiek is er een nieuw bewijs van, aldus V.N.

De kans van de Sultan.

De Sultan van Marokko is te zelfder tijd een der voornaamste religieuze leiders van de Islam: door zijn afkomst beschouwt hij zich de meerdere van de Koning van Egypte en van Koning Ibn Saoed van Arabië. Wie zijn naar zijn mening degenen die hem steunen?

Ten eerste de Marokkaanse nationalisten. Deze nemen toe in getalssterkte en macht. Het succes van de Istiglal (Onafhankelijkheidspartij) bij de laatste Marokkaanse verkiezingen geeft daarvan blijk. Elke keer, dat de Sultan in het openbaar verschijnt, wordt dit de gelegenheid of het voorwendsel voor een min of meer spontane manifestatie tegen de Resident. Vandaar het huidige conflict tussen het Paleis en de vertegenwoordiger van Frankrijk.

De communisten zijn het er mee eens, dat staat onomstotelijk vast. Maar hun houding is bedriegelijk. De officiële communistische partij in Frankrijk steunt de emancipatie van Marokko binnen het kader van de Franse Unie. Maar de Franse Unie is de zondebok van de Noordafrikaanse nationalisten, die dan ook grif verklaren dat uiterst links in Frankrijk voor hen van hetzelfde laken een pak is als uiterst rechts.

In Marokko hebben de communisten overigens weinig invloed. In de nationalistische beweging gaat de strijd om het wel of niet vestigen van een absoluut feodaal regime ten bate van de Sultan. Er is eveneens gesproken over Amerikaanse aanmoedigingen en zonder twijfel is Washington voorstander van een progressieve wijziging van alle koloniale en semi-koloniale statuten in het algemeen. Maar de „beloften", de president Roosevelt aan de Sultan van Marokko zou hebben gedaan, zijn in geen enkel officieel document geconcretiseerd. De Verenigde Staten wensen voor alles vrede en een hun vriendschappelijke gezindheid in Marokko.

Daarentegen geven de Marokkaanse nationalisten in Egypte blijk van intense activiteit. Het is niet toevallig, dat de vorming te Caïro van een „Bevrijdingscomité voor Noord-Afrika" even na de brief van Sultan Mohammed Ben Yoessef aan president Auriol volgde. In dit comité is de extremistische minderheid vertegenwoordigd door Allal el Fassi, een jong hartstochtelijk Marokkaan van het zuiverste water, die na 10 jaar lang in Gabon geinterneerd te zijn geweest, in 1946 heeft weten te ontsnappen naar Egypte na een vlucht door Spanje en Portugal. Abd el Krim, de oude leider uit de Rif-oorlog, die in 1947 van een boot „vluchtte", waarmee hij van Réunion naar Frankrijk werd overgebracht, heeft het presidentschap van het comité op zich genomen. Hij is voorstander van meer gematigde opvattingen: overeenkomst met Frankrijk op basis van administratieve onafhankelijkheid der Marokkanen, waarbij de Franse bezittingen zullen worden veilig gesteld. Niettemin blijft het algemene standpunt van het comité: geen onderhandelingen met Frankrijk voor de principiële erkenning van de onafhankelijkheid. En Frankrijk schijnt weinig geneigd deze onderhandelingen thans te openen, even weinig als de U.N.O. bereid schijnt te zijn deze aan Frankrijk op te leggen.

Van Marokkaanse zijde blijft in elk geval de Sultan, van wie Allal el Fassi en Abd el Krim zich de gewillige dienaren hebben verklaard, de voornaamste voorvechter.

Een sprookje herleeft

De politie wil er meer van weten

Feitelijk is er niets nieuws onder de zon. Reeds in 1883 werd de wereld opgeschrikt met het verhaal van de „Spaanse schatgraver", een zwendel, die de gemoederen in beroering bracht, in Nederland, in Europa, zowel als in andere landen overzee.

Een jong Amsterdams zakenman, die vaak voor zaken in de Verenigde Staten reisde, ontving in dit jaar — om precies te zijn in Februari — een in het Engels gesteld briefje uit Mexico-city. De briefschrijver, luisterende naar de zeer welluidende naam van Vincente Olivier, vertelde hierin, dat hij als bankier in Vera Cruz wegens faillissement tot drie jaar gevangenisstraf veroordeeld was plus een geldboete van 28.000 pesos en betaling kosten van het rechtsgeding.

Tot nu toe weinig belangrijk voor de geadresseerde. Maar nu gaat het komen.

De geheimzinnige koffer

Voorts schreef hij, dat hij vlak vóór zijn faillissement een koffer met dubbele bodem had laten maken, waarin hij 285.000 Amerikaanse dollars had verborgen. Hij zou dan die koffer naar een douanekantoor in de Verenigde Staten hebben verzonden en het recu met een cheque ter waarde van 25.000 dollars, betaalbaar aan toonder en uitgeschreven op een Amerikaanse Bank verstopt hebben in een geheim vak van twee valiezen, welke hij bij zijn vlucht naar Amerika heeft meegenomen. Bij de grens zouden hij en zijn achttienjarige dochter door de Mexicaanse politie gearresteerd en naar Mexico overgebracht zijn, waar bovenstaand vonnis tegen hem geveld werd.

Hij schreef verder, dat hij een termijn van 50 dagen heeft gekregen om de boete en gerechtskosten te betalen. Indien dit niet voor 10 April gestort zou zijn, dan zouden de bezittingen, dus o.a. die twee valiezen, die volgens hem juwelen zijner overleden vrouw bevatten, geopend en de inhoud publiek geveild worden, waarbij de kans bestaat, dat het recu en de cheque gevonden zouden worden.

Het verzoek van onze Mexicaanse vriend aan de Amsterdammer was, dat dez nu naar Mexico zou komen om het bedrag van 35.000 pesos t betalen, waardoor valiezen gespaard zouden blijven. Olivier had een plan opgesteld om door omkoping van de bewaker het reçu en de cheque in handen te krijgen, die dan door de Amsterdammer overhandigd zouden worden, waarna deze met Oliviers dochter naar Amerika moest reizen om de koffer af te halen, uit de dubbele bodem het geld er uit te nemen en de cheque te innen.

Als beloning kon de Amsterdammer een derde, dus ongeveer 100.000 dollar mogen afhouden.

De Amsterdammer werd gewaarschuwd door een Amerikaanse zakenrelatie en nu wil de politie er ook meer van weten.

Sprookje of werkelijkheid?

Aan wie de schuld ?

De vlugge openbare Russische verdediging inzake de Sovjet-Britse vliegtuigramp, die Maandag jl. boven Duitsland plaats vond, schepte de hoop dat dit een teken zou kunnen zijn van een algemene bedaring van de gevaarlijke spanning, die zich ontwikkeld heeft tussen de Russen en de Westerse geallieerden in dat gebied, kort na het ramp. Doch helaas is deze hoop thans weder verdwenen. De Russen hebben heden de Britten schuldig verklaard voor de botsing tussen het Russisch gevechtsvliegtuig en het Brits passagiersvliegtuig.

Deze ramp veroorzaakte 15 doden. De Bolsjewisten beschuldigen de Britten ervan, daar zij gevlogen hadden boven de Russische zone. Dit zou tegenstrijdig zijn met de heersende bepalingen. De Britten op hun beurt beweren dat het Russisch verhaal geheel onjuist is.

De Russische autoriteiten hebben hierna nog niet eens beloofd dat de Britse vliegtuigen in den vervolge toegang zouden krijgen tot Berlijn. Dit is dan ook de reden geweest waarom de Britse Staatssecretaris Ernest Bevin voor het Lagerhuis verklaarde: „Indien er een goede wil bestond, zou het niet moeilijk zijn geweest een oplossing te vinden." Bevin was knap genoeg om het woord „indien" te gebruiken. Immers hij drong erop aan om een snel en nauwkeurig onder zoek in te stellen naar het vliegtuigongeval.

De Russen noemen de ramp een zuiver ongeluk en de Britten hebben tot nu toe geen andere term gebruikt.

Volgens een verklaring van een ooggetuige zou de piloot van het Russisch toestel het Brits vliegtuig hebben achtervolgd terwijl hij een plotselinge duiking gemaakt heeft. Het zou natuurlijk onzinnig en dwaas zijn om te beweren dat de piloot van het Russisch vliegtuig zijn leven zou hebben gewaagd om het Brits toestel te vernielen. In het Brits toestel zaten o.a. 12 Britten en twee Noordamerikanen. Echter was hij als piloot niet listig genoeg om de valse methode, welke hij toepaste, te doen slagen.

Indien het verhaal van deze ooggetuige aanneembaar moet zijn, dan zou het een duidelijk voorbeeld zijn van de typische Bolsjewistische methoden bij verschillende gebeurtenissen.

De communistische levensbeschouwing is die van de sterke arm, waarvan de veroveringen der kleine naties in Oost Europa een duidelijk bewijs vormen. Hun politieke successen behalen zij door geweld en terreur. Zelfs in de gewone debatten verspelen zij hun tijd niet met pogingen om elkaar te overtuigen, doch zij gaan over tot de obstructiepolitiek. Dit vindt zijn bewijs wel op de conferentie te Lake Success.

Als men de gebeurtenissen in ogenschouw neemt dan is de Russische verontschuldiging voor de botsing boven Berlijn wel een afwijking van de gebruikelijke houding die Rusland bij dergelijke gelegenheden placht in te nemen. Ik wil hiermede zeggen, aldus De Witt Mac Kenzie die ons dit verhaal uit New York overseinde, dat de Russen danig in de war geraakt waren door de houding van hun gevechtspiloot. Zij waren bang dat dit ongeval wel nadelig zou kunnen zijn en een vredebreuk veroorzaken. Dit temeer daar er een grote gespannenheid bestond in de relaties tussen Oost en West. Zij hebben immers iets gedaan wat zij zelden plachten te doen, nl. verontschuldiging aanbieden.

De ramp boven Berlijn is weder een voorbeeld van de harde Russische methoden, die het de laatste tijd pleegt te gebruiken tegen de Noordamerikanen, de Britten en de Fransen in Duitsland. Dit offensief heeft duidelijk ten doel om de Westerse mogendheden uit Berlijn te verdrijven, zodat Rusland een communistische staat in het Oosten zou kunnen vestigen. Berlijn zou dan als hoofdstad van deze nieuwe staat fungeren.

Het kan echter ook zijn, dat de Russen andere bedoelingen hebben met het opleggen van zware beperkingen op het verkeer naar Berlijn alsmede met deze „vliegtuig ramp" boven Berlijn. Immers een ieder weet dat de Russen momenteel alle pogingen ondernemen om het goedgekeurde Marshallplan zoveel mogelijk tegen te werken en het te doen mislukken.

MET DE CUROM-GELUIDSPIEGEL BIJ DE TROEPEN OP ARUBA.

Donderdag zal de Curom met de „geluidsspiegel" op Aruba neerstrijken om opnamen te maken bij en over de troepen.

Het geldt hier het vastleggen van de muzikale qualiteiten van de manschappen individueel, dan wel van bandjes, ensembles enz.

Maar ook de Arubanen, of andere eilandbewoners, die menen thans de gelegenheid nabij te weten, hun oratorische welsprekendheid, vocalistische eigenschappen en instrumentale hoedanigheden aan de vergetelheid te ontrukken, kunnen hun talenten tonen.

Schrijft U even aan de Curom, Willemstad Curaçao?

De Curom zal in haar programma deze opnamen voor de aether-luisteraars uitzenden.

EXAMENS.

Voor de examens bij de radio telegraaf en telefoondienst slaagde voor het certificaat 1e klasse radiotelegrafist de Heer L. Rahan.

Voor het certificaat 2e klasse als radiotelegrafist de heer M.L.M. Bérenos.

Voor het bijzonder certificaat voor radiotelegrafist, slaagden de heren M.A. Keteldijk en A. E. Wong A. Ton.

Bewijs van geschiktheid als radiotelefonist bij de Luchtvaart verkregen de heren C.F.J. Peeren en P. Gordijn.

EERSTE PUBLICATIE.

De eerste publicatie der geheime gesprekken en dossiers van Hitler en de andere nazie leiders is thans te Rusland verschenen. Deze publicatie bevat de gebeurtenissen tussen November 1937 en December 1938. Hierin zijn opgenomen de besprekingen die Hitler gevoerd heeft met Von Ribbentrop, de toenmalige Duitse Minister van Buitenlandse zaken en hun buitenlandse relaties.

AUSTRALIE VESTIGT BASIS.

De Australische Minister van Buitenlandse Zaken Evatt, heeft voor het federale kabinet verklaard dat de Australische regering een permanente basis gaat oprichten in het Zuidpoolgebied.

TERUG IN SCHOTLAND.

Drie eeuwen geleden werden de Cisterciënsers tijdens de Hervorming uit Schotland verdreven. Zij zijn thans weergekeerd en hebben een klooster gesticht in de buurt van het stadje Haddington.

DE H. PAULUS.

De H. Synode van de Grieks-Orthodoxe Kerk zal vertegenwoordigers van alle christelijke kerken in de gehele wereld uitnodigen tot het bijwonen van de plechtigheden, welke in 1950 worden gehouden ter herdenking van de eerste komst van de Apostel Paulus in Griekenland.

MOEDER VAN MGR. STEPINAC OVERLEDEN.

Uit Zagreb wordt vernomen, dat kort voor Kerstmis Barbara Stepinac, de moeder van de gevangen Aartsbisschop van Zagreb, is overleden. Zij was een zeer godvruchtige Kroatische boerin, die sinds de tweede wereldoorlog een kommervol bestaan leidde: een van haar zoons werd door de nazies vermoord, terwijl de oude familie-hoeve verwoest en zij ernstig door hen mishandeld werd.

ZENUWEN.

Toen er deze week grote opschudding ontstond ten gevolge van een bericht, dat de geheime formules voor het maken van atoombommen waren gestolen, schudden experst onmiddellijk het hoofd in verbazing. Volgens hen is dit proces zó ingewikkeld, dat dit niet in een bundeltje papieren door twee ontslagen sergeanten als souvenir meegenomen kon worden. Bij nader onderzoek bleek, dat de documenten van onschuldige aard waren. Maar ten gevolge van de huidige internationale zenuwontsteking zagen vele politici in Washington en krantenschrijvers communistische saboteurs onder het bed gelijk men in Moskou bij elk onverwacht gerucht een reactionnair in de klerenkast vermoedt.

Het Katholicisme in Duitsland sinds het einde van de oorlog

Verslag van de Apostolisch Visitator Mgr. Münch voor het Amerikaans Episcopaat

De Amerikaanse kerkvorst. Mgr. Aloisius Münch, Bisschop van Fargo, Apostolisch Visitator in Duitsland, Voorzitter van de Vaticaan-Missie voor de ontheemden, Katholiek Kerkelijk Verbindingsman en Adviseur van het Militaire Bestuur in de Amerikaanse Zóne, alsmede Bisschoppelijk Gedelegeerde voor de Geestelijkheid, die in deze zóne in militaire dienst is, heeft tijdens een kort bezoek aan zijn vaderland een uitvoerig verslag gericht aan het Amerikaanse Episcopaat. Hierin schildert hij de toestand van het Duitse Katholicisme sinds het einde van de oorlog en roept hij de Amerikanen op, het caritas-werk ten behoeve van Duitsland verder te ontwikkelen. Gezien zijn hierboven genoemde functies is Mgr. Münch bijzonder goed op de hoogte van de toestanden in Duitsland, waar hij te Kronberg bij Frankfort a.d. Main het hoofdkantoor van zijn staf heeft gevestigd.

Op de eerste plaats stelt de Apostolisch Visitator in Duitsland vast, dat de samenwerking met het Militaire Bestuur in alle opzichten uitstekend en loffelijk is. Hij zelf zowel als zijn assistent Mgr. Stanley Bertke, die hem als vertegenwoordiger van de Amerikaanse Hiërarchie is toegevoegd, zijn geenszins ambtenaren van het Militaire Bestuur. Hun aldus volkomen onafhankelijkheid heeft hen in korte tijd van het absolute vertrouwen van de zijde van de Duitse kerkelijke overheid verzekerd.

Een van de grootste hinderpalen van de ordening van het kerkelijke leven in Duitsland wordt gevormd door de geheel willekeurig bepaalde afgrenzing van de verschillende bezettingszones. In het bisdom Osnabrück b.v. is de toestand onhoudbaar: het is verdeeld over de Amerikaanse, Britse en Sovjet-bezettingszones.

Voor de houding van het Duitse Episcopaat tijdens het nationaal-socialistische bewind heeft Mgr. Münch niets dan lof, en hij is van mening dat deze strijd van de Duitse Hiërarchie een der meest glorierijke hoofdstukken van de huidige kerkgeschiedenis vormt.

De houding van de Duitse geestelijkheid sinds het einde van de oorlog noemt Mgr. Münch heroïsch. Deze geestelijkheid deelt tenvolle in de nood en de ontbering van het Duitse volk. De denazificatie van de katholieke geestelijkheid vormt voor de militaire besturen practisch geen probleem: ten hoogste 3 tot 5 op de 1000 Duitse katholieke geestelijken zijn lid van de naziepartij geweest. Daarentegen heeft het priestertekort schrikbarende gevolgen. Ook de vrouwelijke kloosterorden kunnen zich gezien het gebrek aan roepingen nauwelijks verder ontwikkelen. De indertijd door de Nazies tegen de religieuze stand gevoerde propaganda werkt nog altijd na.

De instelling van de Duitse katholieke leken beoordeelt Mgr. Münch als zeer bevredigend: het kerkbezoek en het ontvangen van de H. Sacramenten is veelvuldiger dan voor de oorlog. De verwoesting van talrijke kerken houdt echter een ernstige belemmering voor de zielzorg in. De wederopbouw van het katholiek verenigingsleven, dat door de nazies volledig onderdrukt werd, is in volle gang en wordt van de pastorieën uit geleid. Bijzonder prijzenswaardig is het werk van de Kolpingsvereine. Tot aantrekking van de jeugd in de industriegebieden wordt al het mogelijke krachtig in het werk gesteld. Een zwaar probleem vormen de uit krijgsgevangenschap terugkerende jongeren: zij, die uit Rusland weerkeerden, zijn bang om toe te treden tot de katholieke verenigingen, aangezien zij vrezen, ingeval van een Russische opmars naar het Westen als communistisch-vijandig te worden beschouwd.

Met betrekking tot de rechtspositie van de Katholieke Kerk in Duitsland vloeien vele moeilijkheden voort uit de financiële toestand. De gevolgen van de hervorming inzake het grootgrondbezit zijn voor de Kerk zeer gering, omdat Zij reeds voor de oorlog slechts 1.6% van het Duitse bodem bezit beheerle. Wat de verdere geldigheid van het Concordaat tussen de H. Stoel en Duitsland betreft, is Mgr. Münch de mening toegedaan, dat de geallieerde bezettingsmachten, omdat er geen Duitse regering meer bestaat, dit niet mer „de jure" erkennen. Daarentegen worden de afzonderlijke concordaatsbepalingen als technisch bindend practisch in acht genomen, in zoverre daar geen speciale redenen tegen zijn. De schoolkwestie is in het bijzonder in de Sovjet-Zóne van zeer actuele en nijpende aard: aldaar mag in het kader van het schoolprogramma geen godsdienstonderricht meer gegeven worden; evenwel krijgen de geestelijken er in de uren, wanneer geen onderwijs wordt gegeven, schoollocalen ter beschikking voor het geven van godsdienstonderricht aan de kinderen, wier ouders dit uitdrukkelijk wensen. De stichting van katholieke bijzondere scholen is er echter onmogelijk. De ontwikkeling van het katholieke perswezen is vanwege de papierschaarste practisch onmogelijk. De vraag naar goede publicaties is zeer groot, maar er kan niet genoegzaam aan voldaan worden. De dagbladen zijn meestal neutraal. Het positieve christendom heeft veel te weinig mogelijkheden om zich in de pers te uiten. Het gevolg hiervan is een toenemend godsdienstig nihilisme in het Duitse openbare leven.

Mgr. Münch oordeelt dat de Duitse Caritasverband de hoogste lof verdient; hij is van mening dat het hier de best georganiseerde kerkelijk charitatieve instelling van de gehele wereld betreft. Niettemin zouden millioenen Duitsers tot de hongerdood veroordeeld zijn, indien geen grote hulp van buitenaf zou komen.

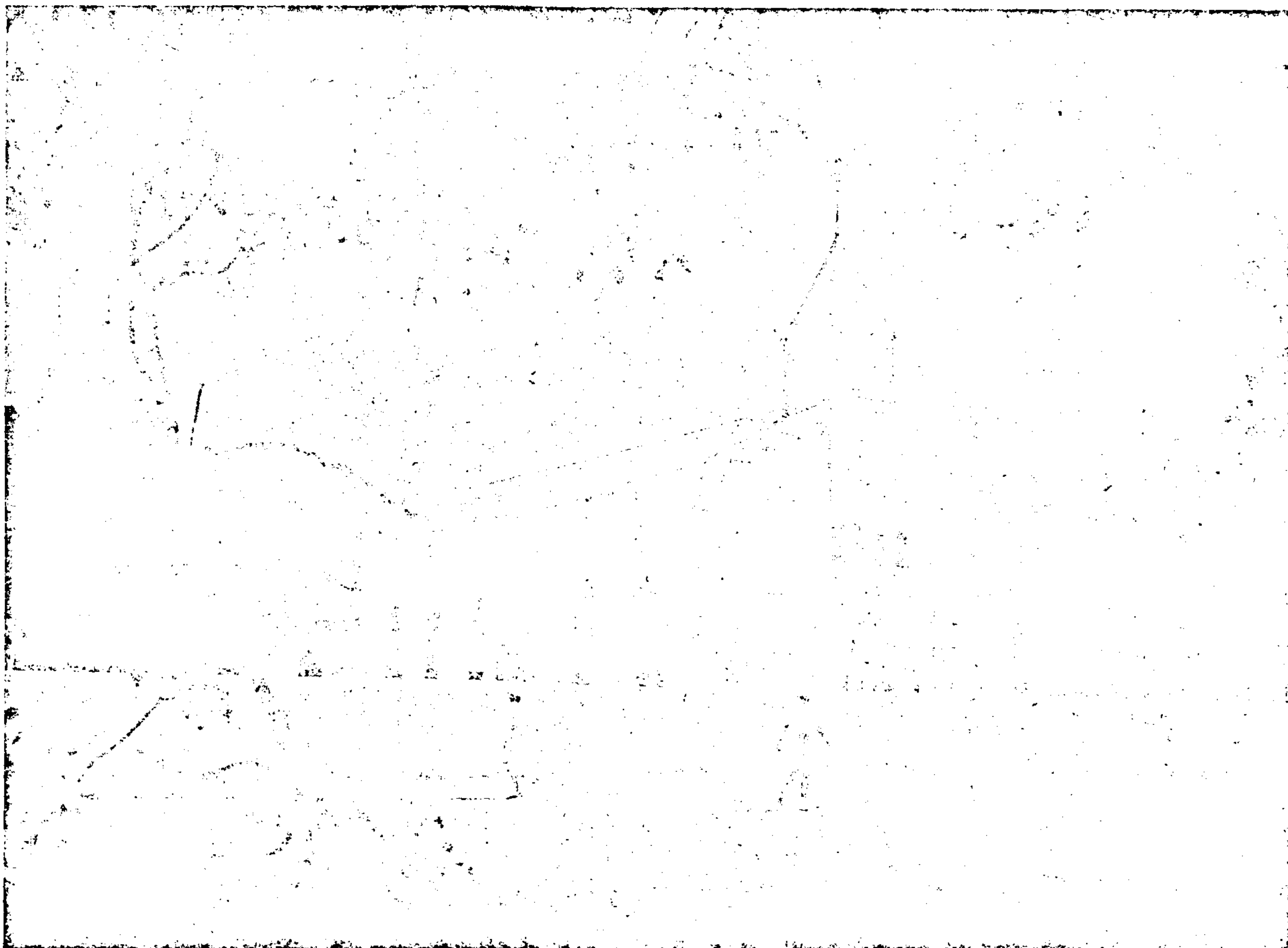
Heel het probleem van de steunverlening is door de 12 à 14 millioen vluchtelingen uit Silezië, Oost-Pruisen, het Sudetenland, Hongarije enz., die naar de Westelijke bezettingszónes zijn gestroomd. Het katholieke Duitsland voelt zich ten zeerste verplicht tegenover de Verenigde Staten en de Amerikaanse Hiërarchie vanwege de hulpacties, welke in de kerkgeschiedenis zonder weerga zijn.

De geweldige volksverhuizingen binnen de Duitse gebieden hebben in dit land zelf een groot missiegebied geschapen. Vroeger bijna geheel protestantse gebieden hebben thans een overwegend katholieke bevolking gekregen; de Duitse bisschoppen spannen zich tot het uiterste in, teneinde deze nieuwe situatie meester te worden, doch het tekort aan priesters, zusters en catechisten vormt meestal onoverkomelijke hindernissen.

Tot slot maakt het verslag van Bisschop Münch melding van de veelal vertwijfelde toestand waarin in Duitsland de ontheemden, die niet van Duitse nationaliteit zijn, verkeren.

Het onderbrengen van deze mensen in daarvoor in aanmerking komende landen is momenteel welhaast niet meer aan de orde. Het betreft hier honderdduizenden: verleden jaar bevonden zich onder hen in de drie Westelijke bezettingszónes 342.930 katholieken, waarvan alleen reeds in de Amerikaanse zóne 164.550. Mgr. Münch tracht voor hen emigratie-mogelijkheden in Noord- en Zuid-Amerika te scheppen. Ook de H. Vader houdt zich hiermede, evenals met het ganse Duitse probleem, sinds lang diepgaand bezig: er werd reeds een Vaticaans emigratiebureau voor deze mensen in het leven geroepen. Naast de algemene charitas voor het lenigen van de nood in Duitsland is ook de redding van de ontheemden een gebiedende eis.

Overigens neemt Mgr. Münch aan, dat het katholicisme in Amerika er slechts bij kan winnen, wanneer de immigratie van de betrokken katholieke ontheemden een feit zou zijn geworden. Het verslag beveelt dan ook de opstelling van een soort „Marshall-plan" ten behoeve van de ontheemden aan.

HET LANDELIJK KERKJE TE WESTPUNT.

Van her en der

GARANTIE VOOR DE KERKELIJKE STAAT?

De democratische afgevaardigde Donald O'Toole heeft er op aangedrongen, dat de Verenigde Staten als eerste de toekomstige veiligheid van de Paus zouden garanderen.

„Wanneer er een andere regering in Italië zou komen", zo zeide hij „en een of andere fanaticus, of een groep fanatici zou het Vaticaan binnenvallen en de Paus kwaad doen, dan zou dit een wereldramp zijn.

Ons departement van Buitenlandse Zaken zou op ondubbelzinnige wijze de leiding moeten nemen door de machten van het kwaad ernstig te waarschuwen, dat onze regering en andere regeringen van het Westerse blok het plan hebben voor de veiligheid van de Kerkelijke Staat en van onze Heilige Vader garant te staan".

KLM NAAR TORONTO WORLD FAIR.

Teneinde belangstellenden uit Europa in de gelegenheid te stellen rechtstreeks naar de in Mei a.s. te houden wereldtentoonstelling te Toronto (Canada) te reizen, zullen de KLM-vliegtuigen die op 28 en 30 Mei uit Amsterdam vertrekken, niet naar New York doch naar Toronto vliegen.

De toestellen zullen op hun terugreis echter wel New York aandoen.

ZUID-AMERIKAANSE BELANGSTELLING VOOR PHILIPS.

Brazilië interesseert zich sterk voor de Europese industrie, waarmee dat land — evenals de andere Zuid-Amerikaanse staten — nauwe betrekkingen onderhoudt.

Zo mocht het Philipsbedrijf enkele hoge autoriteiten en de spes patriae van Brazilië binnen zijn muren verwelkomen.

De heer Philadelpho Azevedo, rechter bij het Internationale Hof van Justitie te Den Haag en de kortgeleden benoemde Consul-Generaal van Brazilië in Nederland, A. C. de Alencastro Guimanes, vergezeld van hun echtgenoten en senorita Azevedo, brachten een bezoek aan het bedrijf, terwijl negen studenten, die met één hunner professoren een trip door West-Europa maken, te gast waren.

De bezoekers toonden grote belangstelling voor het bedrijf.

GENERAAL SEVEZ.

Bij een jachtpartij op wilde zwijnen in de buurt van Baden-Baden is generaal Sevez, commandant van de Franse bezettingstroepen in Duitsland, tragisch om het leven gekomen. Een door een Frans officier gerichte kogel stuitte op de rugwervel van een everzwijn af, veranderde van richting en trof de generaal vijftig meter verder midden in het hart. De gendarmerie vond deze officiële lezing van het ongeluk ietwat bizar en stelde een onderzoek in. Een professor in Lyon heeft thans de dodende kogel onderzocht en vond er enige wildezwijnsharen aan, die zeker maken, dat hij inderdaad het vreemde traject heeft gevolgd.

JOSEPHINE BAKER.

Hoewel auteur van „J'ai deux amours" hield Josephine Baker tijdens de laatste oorlog niet van collaboratie. Ze werkte al dansend en zingend voor de Amerikaanse geheime dienst in Afrika, en met zóveel succes blijkbaar, dat haar vroegere chef, de commandant Ad Fey, over „de geheime oorlog van Josephine" een boek geschreven heeft. Maar nu toont de zwarte chansonnière haar „amour propre". De commandant schreef zijn relaas buiten haar medeweten en nu vraagt Josephine 50 percent van de auteursrechten. Haar geheime oorlog zal dus in het openbaar uitgevochten worden. De zaak komt binnenkort voor de rechter, zoals ook, naar men zegt, haar echtscheiding met de dirigent Jo Bouillon, met wie ze 'n paar maanden geleden ten overstaan was een bataljon persfotografen, huwde.

TINO ROSSI.

Met een embonpoint van jewelste, maar altijd nog met dezelfde stem, die doet denken aan een slak, die door een stroopput glijdt, is Tino Rossi van zijn Amerikaanse rondreis in Parijs teruggekeerd. Na de gebruikelijke cocktail-partijen en persconferenties, is hij aan een serie voorstellingen op de Champs Elysées begonnen, waar hij zijn — grotendeels vrouwelijk — gehoor op z'n Frans en Corsicaans in extase brengt. „Amour" rijmt op „Toujours" en „Cuore" op „Amore". Tussen het zingen door denkt Tino evenwel ook aan zijn portemonnaie. De bladen melden, dat hij, door de hoge Franse spoorwegtarieven verontrust, 'n actie-comité op touw gezet heeft, dat voor chansonniers vijftig procent reductie op de treintarieven verlangt... Krijgt hij die reductie niet, dan zal hij gedwongen zijn, zich, zoals een gewone zwarthandelaar, met een van zijn Buicks door Frankrijk te verplaatsen.

TRUMAN BIEDT HOGER.

Terwijl iedere Amerikaan verwachtte, dat de daling van de prijzen in de Verenigde Staten zou aanhouden, kondigden de staatsfabrikanten verleden week een verhoging van tien percent aan voor de prijzen van bepaalde soorten staal. De Republikeinen en de Democraten sloeg onmiddellijk de schrik om het hart, dat deze plotselinge wending de prijzen weer algemeen zou doen stijgen, want wanneer staal duurder wordt, dan plegen de andere artikelen te volgen. Truman, Taft of Dewey wenst er niet voor te worden aangezien de oorzaak van de inflatie te zijn, want in November worden de verkiezingen gehouden. De Republikeinen hebben een dubbel onderzoek voorgesteld, een bij de fabrikanten en een bij de aandeelhouders. Truman wilde hiervoor niet onderdoen en heeft een driedubbeld onderzoek geboden: bij de fabrikanten, bij de aandeelhouders en bij het Congres.

UITTOCHT GESTAAKT.

In de laatste eeuw is het aantal „landverhuizers" van het Zuidelijke naar het Noordelijke gedeelte van de Verenigde Staten steeds toegenomen. Doch dit jaar is het scherp gedaald ten gevolge van de grotere mogelijkheden die het weleer „donkere" Zuiden thans biedt. De rivierdammen, die onder president Roosevelt zijn gebouwd, hebben gehele streken vruchtbaar gemaakt en de uittocht tot staan gebracht. Weleer verlaten provincies hebben een nieuwe aanblik gekregen en de bevolkingsaanwas is in het Zuiden thans voor het eerst gestegen boven de gemiddelde bevolkingsaanwas in de Verenigde Staten.

KERK EN STAAT.

De Leider der Hongaarse communisten, Rakosi, heeft in Boedapest aangekondigd, dat dit jaar nog de betrekkingen tussen de Kerk en de Hongaarse „volksrepubliek" zullen worden geregeld. „Voor eens en voor altijd moet er een einde komen aan de activiteit van de vijanden van de staat, die zich verschuilen achter een confessionele gemeenschap en voornamelijk achter de katholieke Kerk", aldus Rakosi.

Sport Rubriek

„Officiële" Mededelingen VAN De Curacaose Voetbalbond

WEDSTRIJD PROGRAMMA.

RIF STADION.

Zondag, 11 April 1948

om 4 uur n.m.

Finale Serie-wedstrijden A-klassers.

„Jong Holland" 1 — „S.U.B.T." 1

JAARLIJKSE ALGEMENE LEDENVERGADERING.

De Jaarlijkse Algemene Ledenvergadering zal gehouden worden op Donderdag 29 April 1948, om 8 uur n.m. De plaats zal nader worden bekend gemaakt.

Agenda:

a. Notulen
b. Verslag over het afgelopen verenigingsjaar.
c. Rekening en verantwoording over het beheer der geldmiddelen
d. Verslag van de Financiële Commissie.
e. Bestuursverkiezing.
f. Benoeming Financiële Commissie en Commissie van Beroep voor het lopende verenigingsjaar.
g. Rondvraag.

Ingevolge Art. 19 (H.R.) lid 4, moet candidaatstelling voor het Bondsbestuur uiterlijk 2 weken voor de algemene vergadering, dus op 15 April 1948 worden ingediend.

IN DE EERSTVOLGENDE PUBLICATIE ZULLEN DE DOOR HET BONDSBESTUUR TE STELLEN CANDIDATEN WORDEN BEKEND GEMAAKT.

DE AANDACHT VAN DE VERENIGINGEN WORDT GEVESTIGD OP HET BEPAALDE BIJ ARTIKEL 21 (H.R.) 6 a t/m g. BETREFFENDE DE VERTEGENWOORDIGING TER ALGEMENE VERGADERING.

BESTUURSWIJZIGING:

Van de R.K.S.V. „Jong Holland" is bericht ontvangen, dat het bestuur van deze vereniging thans als volgt is samengesteld:

Voorzitter	H. M. Henriquez
Vice-Voorzitter	A. P. Lowenthal
Secretaris	E. M. H. Agnes (Van Beeckstraat 30D)
Penningmeester	P. A. Henriquez
L. Mattheeuws	)
A. C. Quast	) Commissarissen
B. J. Chatlein	)

HET BESTUUR.

Officiële Mededelingen van de Aruba Voetbalbond

WEDSTRIJDUITSLAGEN:

Van Zaterdag, 27 Maart; Zondag, 28 Maart; Maandag, 29 Maart, Zaterdag, 3 April en Zondag, 4 April:

La Salle — R.C.A.	1—3.
La Salle — Bondselftal	2—2.
La Salle — A.V.B.-combinatie	1—3.
Sithoc — Hollandia	2—0.
Sithoc — Arsenal	2—6.

WEDSTRIJD PROGRAMMA VAN DE COMPETITIE 1948.

WILHELMINA SPORTPARK.

A-Klasse om 4.15 uur n.m.

Zondag, 11 April:	Aruba Jrs. 1 — Arsenal 1
Zondag, 18 April:	R.C.A. 1 — Jong Holland 1
Zondag, 25 April:	La Fama 1 — San Nicolaas Jrs. 1
Zondag, 2 Mei:	Trappers 1 — Aruba Jrs. 1

B-Klasse om 2.45 uur n.m.

Zondag, 11 April:	N. Central Jrs. 1 — S. C. A. 1
Zondag, 18 April:	P.O.V.A. 1 — Union 1
Zondag, 25 April:	Atomic 1 — Ajax 1
Zondag, 2 Mei:	N. Central Jrs. 1 — Union 1

om 4.15 uur n.m.

Zaterdag, 10 April:	R.C.N. 1 — Ajax 1
Zaterdag, 17 April:	Bubali S.C. 1 — Oranjestad Jrs. 1
Zaterdag, 24 April:	Chesterfeild 1 — R.C.N. 1
Zaterdag, 1 Mei:	Jong Aruba 1 — Marijke 1

INSCHRIJVINGEN:

„Aruba Jrs.": Juan Adamus, Gilberto Martijn, Macario Janga, Otilio Paulina, Jose Paulina.

„Chesterfield": Carlito Vrolijk.

HET BESTUUR.

Curacao's Verwaarlozing in het Indisch Instituut bijna voorbij

(Van onze correspondent).

Dezer dagen hebben wij in het Indisch Instituut de Westindische afdeling nog eens bezocht. Er wordt gewerkt aan verbetering, zoals ge weet.

Schilder Ligtelijn is dagelijks aan de gang en ook verder wordt er het nodige gedaan. Dat is nodig, want zoals West-Indië en met name Curaçao thans vertegenwoordig is, bijkt het nergens naar.

.. In de zijzaal.

Een zijzaaltje van de Surinaamse afdeling is voor Curaçao bestemd. De danszaal van Piscadera-baai is nog groter dan dit hokje. En Frater Realino's verzameling in het St. Thomascollege is beter dan wat hier lukraak bijeen geplaatst is. Er staan flessen met giambo's, mispels, komkommers, tannia-knollen, arrowroot en dividivi in een kast. Er ligt een doosje van cactushout en men kan zien wat maïs chikitoe is. Er liggen een paar voorwerpjes van Arubaans goud. Daartussen, zonder enig verband, een paar alpargata's en een opgezette flamingo van de Jonghs Bonaire. Boven op een plankje flessen van Wijnand Fokkink met Curaçaose likeuren, maar van de nieuwe producten van Senior wordt zelfs met geen woord gerept. Er liggen wat foto's, ook zonder veel onderling verband en te weinig om een globale indruk te geven: een foto van Oranjestad op Sint Eustatius, de aloë-cultuur e.d. Dan opeens weer wat oranjeappeltjes, lemcentjes en katoenplant met karets of schildpadden. De vlechtindustrie, die er midden tussen door staat, is nog wel aardig. Men ziet een vrouw bezig een hoed te vlechten en er om heen enkele afgewerkte producten.

De C.P.I.M. heeft een hele rij flessen gegeven met haar producten in verschillende stadia. Dat is wel aardig en overzichtelijk. Jammer is daarom, dat de C.P.I.M. in dezelfde stand twee diorama's exposeert die zo oud zijn dat ze ternauwernood nog herinneren aan het grote wereldbedrijf.

De aanplempingen van het Schottegat — die zinneloze vernieling van Curaçao's natuurschoon staan er nog niet op. Evert Jan Ligtelijn is thans bezig nieuwe diorama's te maken, dus hierin zal wel verbetering komen.

Stukken fosfaat zijn er te zien, terwijl een mooie maquette van Santa Barbara een beeld geeft van het bedrijf. Een andere maquette brengt de zoutpannen van St. Maarten in beeld. Verder is er van de Bovenwinden al bitter weinig, behalve een reliëf van Saba dat uitmunt door onduidelijkheid voor wie het eiland kent, zodat het voor hen die dit eiland niet kennen, al heel onvoldoende is.

Dan hangen er wat kaarten. Ook niet van alle eilanden. Er hangen enkele foto's van Willemstad, Emmastad, alle erg oud.

Een mooi specimen is de schoener, die bijna manshoog in een kast staat. Maar dan weer, alsof er geen behoorlijke ruimte te vinden was, staan boven op de kast, weggestoken bijna, twee kanasters, de visfuiken zoals u die elke dag in Curaçao ziet gebruiken.

Tenslotte — er hangen nog enkele lelijke schilderijen, die een slecht beeld geven van de vliegvelden op Aruba en Curaçao.

Het cijfermateriaal dat hier en daar is aangebracht is allemaal verouderd. Weliswaar is dit in de Statistiekzaal bijgewerkt, maar ook daar onvoldoende om Curaçao's belangrijkheid te adstrueren. Trouwens, in het Curaçaozaaltje is geen enkele aanwijzing dat men in de Statistiekzaal nog meer dingen omtrent Curaçao verneemt. In weer een andere zaal, midden in Oost-Indië zo te zeggen, staan kijkers met voortreffelijke foto's van de Antillen, maar bijna niemand die ze weet te staan. In de schatkamer vindt alleen de zeer consciëntieuze bezoeker onder op een plank een drietal vaatwerken: het Avondmaalszilver uit de Engelse kerk op Sint Eustatius, toen het nog de Gouden Rots was. Trots draagt schotel, kan en kelk het inschrift: The English Church of St. Eustatius, 1771. Tenslotte vindt men — u raadt het niet — in de kelder een replica van de Club de Gezelligheid!

Nogmaals, het is meer geluk dan wijsheid zulke prachtige dingen te vinden, want wie naar „Curaçao" vraagt, krijgt het povere zaaltje aangewezen en in die zaal is geen enkele aanwijzing dat men elders nog andere dingen vindt.

Dat de heer Ligtelijn nu schilderijen vervaardigt is zeer belangrijk, temeer daar het een aparte zaal voor Curaçao te gaan inrichten. Er moet veel meer komen dan alleen schilderstukken. De heer IJzermark die u indertijd ook heeft bezocht, werkt hieraan. Curaçao's verwaarlozing wordt straks goed gemaakt. Alles wordt thans door een kenner en liefhebber geordend. Zet men kanasters neer, dan moet men ook andere dingen die met de visvangst te maken hebben verzamelen. Wie een flamingo opstelt, kan toch iets meer geven over het vogelleven van Curaçao dat juist zo vermaard is.

Wie gouden voorwerpjes van Aruba exposeert, kan ook iets meedelen over wat er thans gebeurt. Het cijfermateriaal moet bijgewerkt worden. De foto's dienen vervangen te worden door nieuw materiaal. Waarom koopt men Jan Linkers hele verzameling niet op? Desnoods tezamen met die van Pater Brenneker en onze vriend Fischer en de heer Van Essen? Uit al die foto's moet een schitterende collectie zijn samen te stellen. De flora van Curaçao en de andere eilanden is onvoldoende aanwezig. Op het terrein der anthropologie is niets voorhanden, terwijl van andere streken dat wel het geval is. Op het terrein van geestelijk en cultureel leven zijn er twee overzichten van de Missies in Suriname (ja, werkelijk, in de Curaçao-zaal) en Curaçao, maar hoe verdienstelijk dit ook zij, er is toch wel meer. Niets omtrent de typische volksdrachten dan alleen de alpargata's. Niets omtrent aardige volksgebruiken en zeden, zoals de „seú", waarover ik onlangs in de Curaçaose bladen heb gelezen.

Wonderen-epidemie in Italië

Nood en angst leiden tot sensatiegeruchten

Radio-Vaticaan spoort aan tot christelijke nuchterheid

Sedert maanden heerst in Italië een heftige epidemie, die langzaam maar zeker en onweerstaanbaar om zich heen grijpt. Er lijkt niets tegen te doen — geen kruid is er voor gewassen. Alleen een zekere dosis gezond verstand zou onmiddellijk een einde brengen. Maar als dit overal ter wereld ontbreekt, waarom zou dan Italië een uitzondering zijn?

We bedoelen de wonderen-epidemie. Sedert maanden staan de kranten hier vol van wonderen, verschijningen, vreemde en angstige tekenen. Nu eens hier, dan weer daar, van het Noorden tot in het verre Zuiden, overal op dit schiereiland, ten minste iedere week een nieuwe raadselachtige gebeurtenis. En bij troepen reizen de mensen, in zenuwachtige spanning, door het land. Om ergens in een dorp of op een berg, in een grot of in een parochiekerk neer te knielen en te wachten. Ze reizen onmiddellijk weg, na het eerste krantenbericht, Extrabusdiensten, paard en wagen, zelfs te voet. En als ze aankomen, knielen ze neer en wachten. Ze wachten allemaal. honderden, duizenden het gehele volk, het land wacht. Waarop? Op het wonder, op het teken, op de verschijning. Op de boodschap van de Madonna. Ze bidden en beven. Het wonder blijft uit — de spanning groeit. Het land wacht. Italië wacht in nerveuze spanning.

Er gaan verhalen over naderende oorlog, het einde der tijden. Dit is niet nieuw, zeker niet in Italië. Maar wanneer pers en radio mee werken, als de telegraaf iedere vreemde gebeurtenis binnen enkele minuten over het gehele land bekend maakt, tot ver over de grenzen (tot in Nederland...!), dan komt er iets nieuws — dan kan men van een epidemie gaan spreken, aldus 'De Tijd'.

Bij Tortona verschijnt de Madonna op de vierde van iedere maand. In Paravati is een vrouw die in vreselijke visioenen bloed zweet. Dat bloed tekent heilige voorstellingen op witte doeken. Bij Assisi staat sedert jaren een enorm bronzen Maria-beeld op de kerk van Porziuncola — de Madonna ademt, beweegt de armen, ja, wandelt over het dak van de kerk: vijftien ton brons...

In Montopoli had een vrouw vreemde dromen: een wenende Madonna, die haar smeekte om ergens te gaan graven; er zou een zeer oud moeder-Gods-beeld diep onder de grond liggen te midden van de resten van een oude kerk. Zij ging graven en het hele dorp groef mee. Ze stieten op een vormloze klomp marmer: ziedaar de Madonna. Wonderen begonnen: de kranten meldden, dat een blinde jongen genas. En de trek begon, naar Montopoli, honderden, duizenden. Op Sardinië leven twee zusters in een armelijk huisje. Maar het is er thans niet meer rustig en vredig, want van heinde en verre, van overzee komen ze kijken, hoe daar de pannen over het fornuis lopen en hoe de stoelen te dansen staan in een grauwe kamer.

Wonderen, waarschuwingen! In Florence kregen bridgevrienden het denkbeeld om eens spiritistisch te gaan doen. De tafel bewoog en klopte en daar bleef het niet bij: in wolken van rook en zwaveldamp verscheen er de duivel. Een van de vrienden is daags daarna overleden en weer trokken duizenden, na het eerste bericht, om ergens in een tragische kamer te staan ruiken en een tafel te bevoelen en kruistekens te slaan...

Men kan hier niet om lachen. Het is een epidemie, een ziekte, en daarmee lacht men niet.

Tot ver over de grenzen gaan thans de verhalen over wat er in Italië gebeurt. Maar ook in Frankrijk, in Spanje, in Polen, overal hetzelfde. Het is allerwege de H. Maagd, die verschijnt — beelden bewegen — mensen krijgen visioenen.

De Kerk heeft lang gezwegen. Zoals ze steeds zwijgt en afwacht. In de hoop, dat gezond verstand zal overwinnen. En het gezonde geloof. Maar thans is het toch genoeg geweest: het bevrijdende woord is gesproken. In een waarschuwing aan het Italiaanse volk en aan de goedgelovigen over de grenzen, heeft Radio Vaticana in een officiële verklaring gezegd: „Het psychologische uitgangspunt van deze dwalingen is zonder twijfel de nood en de angst van onze dagen. Daarnaast speelt ook godsdienstige sensatie een grote rol. De Katholieken worden met ernst aangespoord om in christelijke nuchterheid en waakzaamheid terug te keren tot de eenvoud van de bijbelse vroomheid en tot meebidden met de Kerk".

Voor millioenen in dit land is dit nieuw. Als een bevrijding, als een ontdekking: christelijke nuchterheid...!

Ons technisch hoekje

Het scheerapparaat in de practijk

In het begin van deze eeuw werkte in de Verenigde Staten een man, die zich voorgenomen had een oud en letterlijk „schrijnend" probleem uit de wereld te helpen. Zijn naam was Kolonel Jacob Schiek, en hij werkte aan een apparaat waarmee iedere man zich zonder enige voorbereiding op een gemakkelijke manier kon scheren. Wat Schick voor ogen had, was dus een haarknippend mechanisme, dat de baard zeer snel, haartje voor haartje, kon afknippen.

Het probleem en ook de oplossing waren eenvoudig genoeg gesteld, maar de uitvoering bleek zo moeilijk, dat het onmogelijk was voor één man alleen om het uit te dokteren. Toch heeft het tot 1930 moeten duren, eer een apparaat was geconstrueerd, dat aan de gestelde eisen bleek te voldoen.

Nog steeds een probleem?

En hoe komt het dan dat nu, zeventien jaar later, het scheren toch nog een probleem is, dat de meeste mannen elke morgen een kwartier voor de spiegel bezig houdt? (Waarbij we de moeilijkheden en pijnlijkheden, die zich in dat kwartier voordoen, nog maar in het midden laten). Dat heeft verschillende oorzaken.

Jarenlang heeft de man zich met zeep en mes geschoren; die methode zit hem als het ware in de spieren geroest en het is begrijpelijk, dat hij dan tamelijk moeilijk is om over te schakelen op een geheel andere methode. Daar komt voor het droogscheren nog een belangrijke handicap bij: het gelukt namelijk maar weinigen zich bij de eerste keer droogscheren net zo glad te krijgen als men gewend was. De oorzaak daarvan is het feit dat de huid, als bescherming tegen het scheermes, een dun laagje eelt op de kin heeft gevormd, en dat eeltlaagje belemmert de eerste dagen het droogscheren. Men moet dus als het ware over een hekje stappen voordat men een kortere weg kan betreden.

Maar al deze bezwaren zijn van tijdelijke aard. Blijvend zijn de voordelen van comfort en hygiëne, die de nieuwe methode biedt. In tegenstelling tot de natscheermethode wordt bij de moderne manier van scheren de huid niet aangetast. Micro-foto's hebben duidelijk aangetoond dat de huidplooitjes die door een scheermes zijn weggesneden, bij het droogscheren volkomen onbeschadigd zijn gebleven. Het is schrikbarend hoeveel men bij het natscheren geregeld van de huid wegsnijdt.

De lederhuid, waardoor uiterst fijne bloed- en lymphevaatjes lopen heeft namelijk, om een hechte samenhang met de beschermende opperhuid te krijgen, vingervormige papillen in de opperhuid gestoken, die door een scheermes gemakkelijk stuk gesneden kunnen worden. Hier ontstaat dus een poort voor bacteriën, die verschillende huidziekten kunnen veroorzaken.

Toppraestatie van precisiewerk.

Wie een droogscheerapparaat bekijkt, zal onmiddellijk opmerken, dat nauwkeurigheid en precisiewerk vader en moeder van het toestelletje zijn. Behalve de vernuftige constructie van het electromotortje dat weinig groter is dan een ei, valt vooral de precisieuze constructie van het scheerhoofd op. In de loop der jaren zijn er twee grond-vormen van scheerhoofden ontwikkeld, het platte langwerpige en het ronde. Het langwerpige scheerhoofd is feitelijk niets anders dan een verfijnde tondeuse, waarbij twee metalen kammen zich over elkaar bewegen en elk haartje dat tussen de speeltjes wordt gevangen, afknippen.

Voorts zijn er toestellen, waarbij het scheerhoofd rond is.

Een dergelijk apparaat is een mooie praestatie van de moderne techniek. Vooral het scheerhoofd. Hier gelden honderdsten van millimeters! Het onderste plaatje, waarin 60 zeer fijne spleetjes zijn gezaagd met speciale intree-openingetjes om de haartjes te vangen, heeft een dikte van 0,08 tot 0.09 mm. dat is ongeveer de dikte van een postzegel! Zeer nauwkeurig is verder de verhouding bepaald tussen de hardheid van dat plaatje en die van het beiteltje, dat de gevangen haartjes afkapt. Het gevolg is dat het beiteltje onmogelijk bot kan worden en wel 3.000.000 meter in het kleine cirkeltje rond kan lopen, vóór merkbare slijtage optreedt! Daarbij kan het om en nabij de 3.000.000.000 haartjes afsnijden!

We zouden nog kunnen uitrekenen hoeveel kilometer haar dit vertegenwoordigt, maar het is niet de bedoeling om met grote getallen te schermen, maar alleen om aan te tonen, wat de techniek hier in het kleine groot heeft kunnen maken. Om deze redenen is het ook zeer begrijpelijk, dat het zo lang heeft moeten duren, eer de gedachte van het droogscheren kon worden verwezenlijkt, en dat daarbij zoveel vernuft en geduld nodig waren.

De wetenschap en de techniek hebben de scheermoeilijkheden naar het verleden gewezen. En wanneer, misschien over enkele jaren, het droogscheren even verbreid en ingeburgerd is als het fietsen, zal men met een glimlach terugdenken aan de tijd dat men het hele huis op stelten zette voor een pannetje warm water.

Nieuws van Overal

DOLLARNOOD IN HOLLYWOOD.

De Amerikaanse filmindustrie beleeft een crisis ten gevolge van de moeilijkheden op de buitenlandse markten. Sinds Engeland de invoer van Amerikaanse films practisch heeft stopgezet en een aantal andere landen de import van Amerikaanse films bemoeilijken, zijn de inkomsten van Hollywood met 30 percent gedaald. Daartegenover staat een sterke stijging van de onkosten van de filmproductie. Sinds 1941 zijn deze bijna verdubbeld. In 1946 verdiende Columbia Pictures in de maanden Juli, Augustus en September bijna een millioen dollar. Verleden jaar was dit bedrag voor dezelfde maanden echter teruggelopen tot 370.000 dollar. In de maanden September, October en November 1946 bedroeg de winst van Metro Goldwyn Mayer meer dan drie en een half millioen dollar. Het vorige jaar was dit bedrag met bijna anderhalf millioen gezonken. Twentieth Century Fox verdiende in de maanden Juli, Augustus en September 1946 bijna vijf millioen dollar. Het vorige jaar in dezelfde periode twee millioen dollar. Hollywood houdt nu grote schoonmaak en de fantastische salarissen van de sterren zullen bij het afsluiten van nieuwe contracten tot meer normale bedragen worden teruggebracht.

.. NIEUWE OLIEBRON.

De plannen om op grote schaal olie uit kolen te vervaardigen, zullen binnen niet al te lange tijd werkelijkheid worden. Een voorlopige fabriek zal binnenkort worden gebouwd. Indien de productie lonend blijkt te worden, zal de Pittsburgh Consolidation Coal Company in Pennsylvanië een enorme fabriek bouwen. Deze fabriek zal in 1950 of 1951 op volle toeren kunnen draaien. Amerika zou daarvoor minder zorg hebben over zijn snel verminderende olievoorraden.

EEN DURE OORLOG.

Volgens een Amerikaanse statistiek moet de tweede wereldoorlog een trillioen dollars gekost hebben (trillioen is een cijfer een met achttien nullen er achter). Voor dit bedrag had men alle op aarde levende families een villa met zes kamers, een garage en een auto kunnen geven. De rest was dan voldoende geweest om in iedere stad met meer dan 5.000 inwoners een modern ziekenhuis en school te bouwen.

Miskoffer aan boord van K.L.M.-vliegtuigen

Binnenkort zullen in alle KLM-vliegtuigen die de grote, intercontinentale lijnen onderhouden miskoffers aanwezig zijn ten behoeve van R.K. priesters die onderweg de mis willen lezen. Dit is vooral van belang voor de missionarissen, die tegenwoordig meer en meer van het vliegtuig gebruik maken om naar hun verafgelegen en vaak moeilijk te bereiken missieterreinen te reizen. Deze opvouwbare altaren zullen in de toekomst ten dienste van de priesters staan op de KLM-lijnen naar Noord-, Midden- en Zuid-Amerika, Zuid-Afrika, het verre Oosten en op de binnenkort te openen lijn naar Sjanghai.

De miskoffers, die met inhoud 17 kg. wegen, zijn ongeveer van dezelfde grootte als een gewone leren koffer van 60 x 90 cm. Zij bevatten alles wat nodig is om de mis te lezen, tot in de kleinste details toe. Het geheel is echter zo klein en zo licht mogelijk uitgevoerd. De kelk, het kruisbeeld, de kandelaars, het misboek met standaard altaardwalen, de altaarsteen en een volledig stel liturgische gewaden worden in deze miskoffers bewaard. Voor het geval meer dan één priester gedurende de reis de mis zou willen lezen, zijn meer dan één amict en kelkdoek aanwezig.

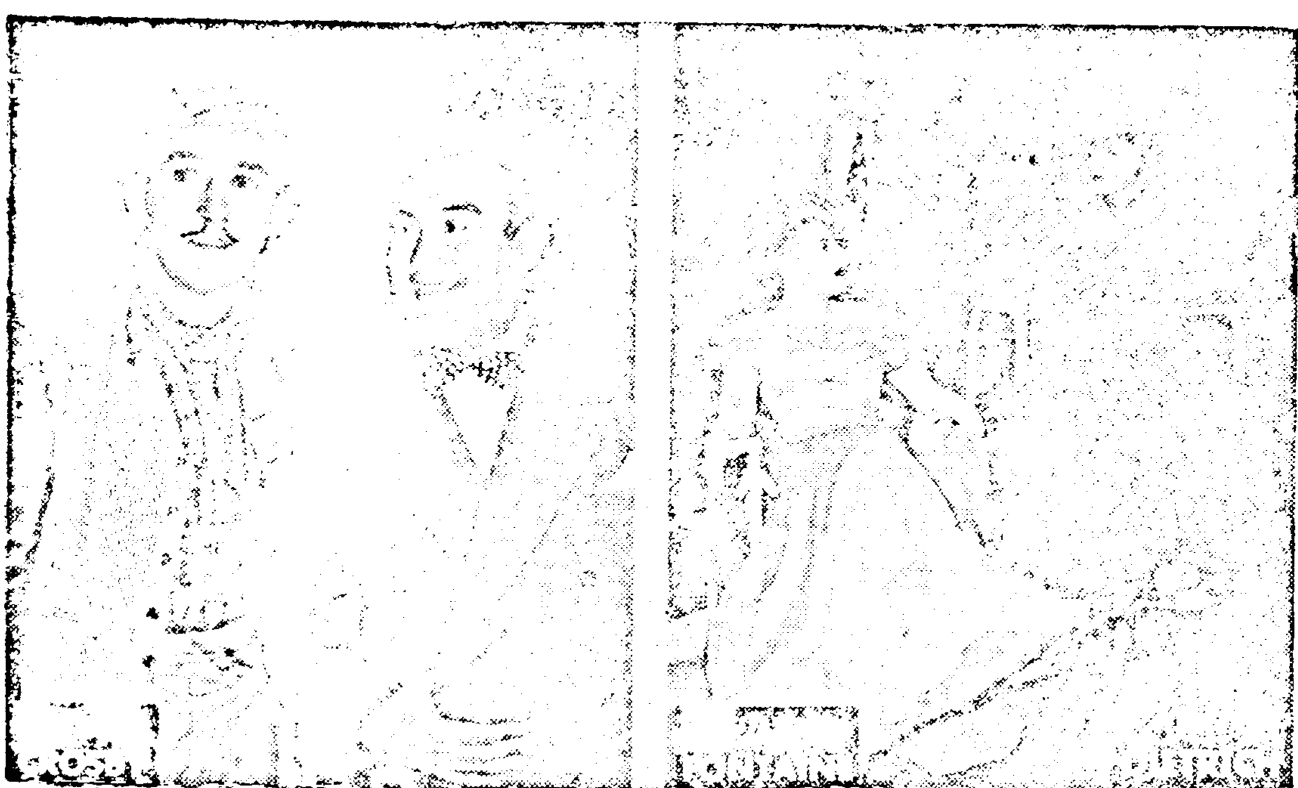
Het kazuifel, dat evenals de stola en de manipel geheel van zijde is gemaakt, is uitgevoerd in twee kleuren, nl. goudgeel en zwart. Onder speciale omstandigheden kunnen deze twee kleuren alle liturgische kleuren vervangen.

De misgewaden worden op de bodem van de koffer bewaard en de andere requisieten zijn dusdanig opgeborgen, dat er geen gevaar van beschadiging bestaat.

Het geheel is bedekt door een triplex plaat die de altaarsteen bevat. Deze plaat kan aan twee zijden uitgevouwen en als altaar gebruikt worden.

Aan elk onderdeel is grote aandacht besteed, en in het bijzonder is rekening gehouden met de wijzigingen in klimaat, aangezien er verschillende metalen zijn die deze veranderingen niet kunnen verdragen, vooral in warmere luchtstreken. Zo is bv. de kelk gemaakt van een alliage van koper, zilver en goud, dat speciaal geschikt is voor de tropen, terwijl de doos die de ongeconsacreerde hostie bevat, eveneens van een speciale alliage is gemaakt. Bovendien is deze doos zo gefabriceerd, dat hij gemakkelijk geopend kan worden en toch practisch stofdicht is.

De miskoffers zijn niet bedoeld om tijdens de vlucht gebruikt te worden, doch tijdens de landingen zal de priester altijd wel een plaats op het vliegveld kunnen vinden waar hij de mis kan lezen zonder gestoord te worden.

Filmsterren in hun vrije tijd

Bing Crosby en Pedro Vargas voor de fotograaflens geknipt, nadat zij zojuist van een opname klaar zijn. En het is juist die zg. vrije tijd tussen de opnamen door, waar wij het eens over willen hebben. De zwaarste hoofdpijnen krijgen de artisten niet gedurende hun opnamen of hóé zij hun rol zo natuurlijk mogelijk dienen te spelen, maar wat men moet doen tussen de opnamen door.

Immers, een film wordt gemaakt in onderdelen. Aan elk onderdeel wordt de grootste zorg besteed. Soms duurt het uren, eer het technisch personeel gereed gekomen is met de talloze werkzaamheden, verbonden aan de opstelling van een decor.

En dan, hoe belangrijk de ster ook is, zij zullen moeten wachten voordat zij hun werk in deze wondere wereld van schijnwerpers draden, grime en valse romantiek, kunnen beginnen.

En wat doen ze nu in die vrije tijd? Bing Crosby nu is een verwoed paardenliefhebber en benut zijn tijd met paardrijden.

Pedro Vargas is een Latijns Amerikaanse ontdekking. Gewoonlijk gaat hij naar zijn kleedkamer om zijn post te beantwoorden. Er zijn altijd heel wat brieven voor hem van bewonderaars en bewonderaarsters — van deze laatste categorie natuurlijk de meesten — en deze wil hij allemaal persoonlijk beantwoorden.

Marlene Dietrich en Joan Fontaine troffen wij beiden aan en hadden het druk over haar nieuwe jurken. Het costuum van beide dames ziet er nog al ingewikkeld uit, maar ja, die vrouwen schijnen het nog al niet erg te vinden. Tenslotte, klederen maken niet alleen de man, maar ook de vrouw. Joan ziet er liefelijk uit in haar ivoor-satynen avondjurk, die zij draagt met een gratie, een Weense gravin gelijk.

Marlene treedt met Ray Milland op in een nieuwe film „de keizerswals" geheten. Joan is uitgeroepen tot de meest geliefde ster van 1947. Zij doet niets liever dan lezen, wanneer zij moet pauzeren tijdens de verschillende opnamen. Zij raakt daarbij zelfs zo verdiept in haar lectuur, dat het moeite kost haar weer op gang te brengen.

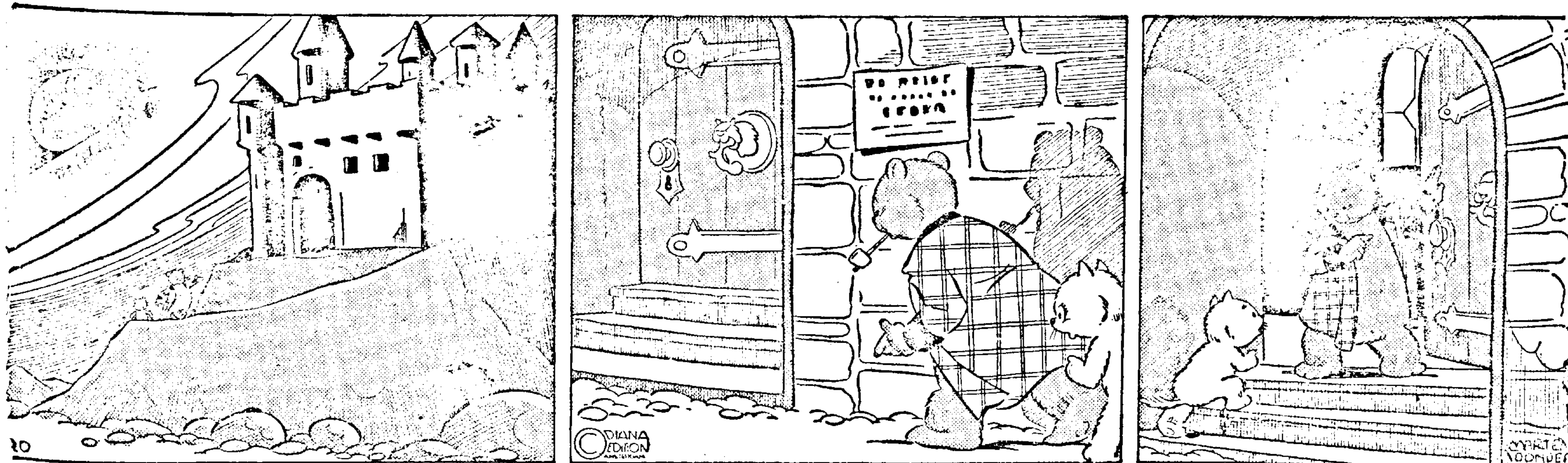
U begrijpt wel dat de regisseur boos is, als Joan op zich laat wachten; hij zit dan te foeteren op Joan. Tenminste, als zij er niet bij is, want nauwelijks heeft Joan haar langgerekt, Hullo boys, laten horen, of de lichten knipperen weer aan.

De regisseur verslikt zich, kucht en geeft zijn aanwijzingen.

Het spel gaat verder.

Nemand kan boos blijven op Joan, zelfs de meest grimmige regisseur niet.

Tom Poes op avontuur in de Drakenburcht

Maar heer Ollie B. Bommel luisterde niet naar Tom Poes' spokenverhalen Hij geloofde er trouwens niet eens in. Stel je voor, een spook.

— Kom mee, zei heer Bommel, — we moeten dat kasteel eens van nabij bekijken. Hoe meer ik het zie, hoe meer het mij aanstaat. Ik ga het vast huren, Tom Poes. Of mijn naam is niet Ollie B. Bommel. — Och, zei Tom Poes. — We hebben het nu gezien, laten we maar weer teruggaan. De poort zal toch wel op slot zijn en wat hebben we er aan om die muren te bekijken? Het wordt tijd, dat we eens over die verdwenen markies gaan denken, heer Bommel. —

— Zeker, zeker, zei heer Ollie, — natuurlijk moeten we dat niet uit het oog verliezen, maar omdat je immers toch niet weet hoe je met het zoeken beginnen moet, kan het geen kwaad, om het genoegen met de zaken te verbinden. Kijk, hier is de deur, Tom Poes! Massief eikenhout, zie je wel? En die koperen klopper is ook niet slecht...... alleen jammer, dat er geen berenhoofd aan zit. En kijk.......... we treffen het jonge vriend, de deur staat open. We kunnen zo maar binnen lopen! Kom mee, dan nemen we daar ook eens een kijkje.

— Hm, zei Tom Poes, — dat is vreemd, heer Bommel. Hoe komt die deur open? Daar zit iets achter! Daar zit iets achter, heer Bommel.

CURAÇAO

LIMBURGSE AVOND.

Gisteravond werd in het R.K. Zeemanshuis een heel geslaagde bijeenkomst gehouden voor de vele hier op het eiland wonende Limburgers. Onder zang, spel en muziek werd weer nieuwe vriendschap gesloten. Toen eenieder zich te goed had gedaan aan de heerlijke Limburgse vla, werd al spoedig besloten om enkele keren per jaar door gezellige bijeenkomsten de band met het dierbare Limburg te verenigen. Mogen anderen gewesten dit voorbeeld navolgen.

NAAR DE BOVENWINDEN.

Van de hand van dr. ds. A. J. C. Krafft ontvingen wij een artikel over onze Bovenwinden.

Uitvoerig gaat de schrijver in dit gedegen artikel in op historie, oudheden en andere onderwerpen. Vandaag plaatsen wij het eerste van een serie van drie artikelen over dit interessant beschreven eilandenrijk.

DE MARAJO AANGEKOMEN.

Gisterenavond liep de op Curaçao niet onbekende Braziliaanse tanker de „Marajó" de haven van Willemstad binnen. Deze tanker behoort aan de Braziliaanse marine en zal enige dagen te Curaçao vertoeven.

BRIEF UIT NEDERLAND.

Dank zij de medewerking van de Curom, zijn wij in staat gesteld om iedere week de gesproken mailbrief uit Nederland te publiceren.

Wij weten, dat deze correspondentie, met veel verve en fleur geschreven, evenveel aandacht en waardering zal hebben onder onze — en niet uitsluitend Nederlandse — lezers, als onder de talrijke Curom-luisteraars het geval blijkt te zijn.

KOMEN NAAR CURAÇAO.

Met het S.S. „Cottica", zijn op 6 April 1948 uit Amsterdam vertrokken de volgende passagiers:

Mevr. W. A. Bachofner en dochter; Mevr. A. de Boer en 2 kinderen; Merv. H. C. Bogers; Mevr. J. W. v. Buren en 2 kinderen; Mej. M. R. v.d. Elshout; Mevr. J. Flick en 2 kinderen; Hr. J. W. Harmens; Hr. H. J. Hulst; Mevr. V. Jens; Hr. A. de Jong; Hr. G. Kuiper en echtgenote; Mevr. B. v. Logchem en zoon; Mevr. L. E. Mierlo en 2 kinderen; Mevr. J. Nix en 2 kinderen; Mevr. L. R. Paaymans en zoon; Hr. P. Paul; Mej. A. M. J. A. Rienhart; Mevr. J. A. Roorda en zoon; Mevr. C. E. Smit; Mevr. T. Tissingh; Mevr. A. J. Verschoor en 6 kinderen; Mevr. C. Visser; Mevr. B. R. Visser; Mevr. K. Waas; Mevr. A. M. v.d. Wulp; Mevr. O. D. Verdonk en zoon Mevr. W. Boer; Hr. B. A. ter Horst; Mevr. D. ter Horst en 2 kinderen; Mevr. J. C. Nagel en 2 kinderen; Mevr. G. Zebregs; Hr. G. W. Spaan; Hr. E. de Bats; Hr. A. v. Setten v.d. Meer; Hr. M. G. Spaan; Hr. B. H. Klaasman; Hr. J. P. K. de Roode; Hr. J. Klerk.

PROVINCIAAL NAAR NEDERLAND.

Hedenmorgen vertrok de H. E. Pater-prov. L. Teeuwen O.P. per vliegtuig via New York naar Nederland. Hij wordt vergezeld door zijn secretaris pater Hensen.

REQUIEM MIS VOOR MGR. VERRIET.

Woensdagmorgen is namens de St. Jozef bond een plechtige Requiem opgedragen in de Kathedraal van Paramaribo voor Mgr. Verriet, uit dankbaarheid voor zijn werk voor de Surinamers op Curaçao vertoevend. De H. Mis werd opgedragen door de H.E. pater H. Ruyter, provicaris, geassisteerd door de paters J. Fyndall en W. Spekman.

ARUBA

MILITAIR CORPS OP ARUBA BESTOND OOK 20 JAAR.

Tegelijkertijd met de viering van het 20-jarig bestaan van het Corps Militaire Politie op Curaçao, vierde Aruba dit feest mede van het op Aruba gedetacheerd corps.

Het was een beschaafde feestviering, daar op Aruba. De komische noot van het begin af, de gecostumeerde voetbalwedstrijd in het Wilhelmina Sport Park tot aan de receptie in de politie cantine te Oranjestad, is een aaneenschakeling geweest van warme waardering en sympathie voor dit corps.

En ook de jeugd heeft meegenoten, voor hen zal het gecostumeerd kinderfeest nog lang in het geheugen blijven voortleven. De heer Valk had met zijn onvermoeibaar zwoegen een waar succes behaald.

Receptie.

In de politie cantine werd een grootse receptie gehouden, waar alle autoriteiten van Aruba vertegenwoordigd waren. Allereerst Kapt. v. Erp, adj. Lens en brigadier Batist met hunne echtgenoten van het jubilerende corps. Voorts de gezaghebber mr. Kwartsz, de president van het Hof van Justitie mr. Jas, de heer Henny Eman en tal van anderen.

Ook waren tal van besturen van Verenigingen aanwezig.

Rede Henny Eman.

De heer Henny Eman sprak daarbij als volgt:

„Heden zien wij de Militaire Politie-Kazerne versierd en heerst er een feeststemming, de reden hiervoor is dat het 20 jaren geleden is, dat de Militaire Politie in het gebiedsdeel Curaçao is aangekomen, en enige jaren later te Aruba.

De taak van politie is een heel ondankbare taak. Ik kan met overtuiging zeggen, dat de burgerij de waarde van de Militaire Politie erkent.

De Politie kan men rekenen tot hetzelfde als een schoolmeester, die de kinderen les geeft en hun soms moet straffen. Wij hebben thans een goed geschoolde Militaire Politie op Aruba, die de waardering van het volk geniet en die altijd op het juiste moment weet op te treden."

De heer Eman constateerde, dat er tevredenheid heerst, zowel onder de burgerij als bij de Militaire Politie zelf, hun taak kan niet anders zijn dan productief.

Kapitein Van Erp hield hierna een gloedvolle toespraak.

SURINAME

SURINAAMSE STATEN.

Tot voorzitter van de Staten treedt op mr. H. L. de Vries en als vice-voorzitter de heer Smit.

IR. FRANK NAAR PARAMARIBO.

Ir. C. Frank, directeur van de gemeentewerken te Rotterdam wordt Dinsdag 20 April per KLM vliegtuig uit Nederland op Curaçao verwacht. De volgende dag zal hij naar Paramaribo doorvliegen.

SANCHES VRIJGELATEN EN WOONT STATEN-VERGADERING BIJ.

In verband met de belangrijke gebeurtenissen, de instelling van het College van Bijstand de beëindiging van de R.T.C. schonk Gouverneur Brons gratie voor de nog overige duur van straf aan S. E. H. Sanches en de vijf militairen J. Mac-Bean, J. Sanches, F. Konlen, H. Krolis en J. Balgen.

Het optreden van Sanches was deels te wijten aan de ontevredenheid die er heerste over het uitblijven van de toegezegde veranderingen op staatkundig gebied.

Sanches kwam één kwartier voor de gouverneur de stampvolle zaal der Staten binnen, ter gelegenheid van de opening der Surinaamse Staten. Hij werd luide toegejuicht. Drie uren vóór de opening, nl. om 6 uur, werd hij op vrije voeten gesteld.

SURINAAMSE PERSSPIEGEL.

Het zijn steeds belangrijke dagen, waarin Suriname leeft. Het „College van Bijstand" is Maandag geinstalleerd en bestaat uit de heren A. May, voorzitter, tevens Alg. Zaken, Openbare Werken en Verkeer, W. Smit, (Financiën), A. Brakke (Econ. zaken), mr. de Miranda (justitie en onderwijs), Hajari (soc. zaken) en Th. Waller (landbouw)a Het blad „De Surinamer" vraagt zich af wat de werkzaamheden van bedoeld college nu zijn. Immers, noch de grondwet, noch de Surinaamse Staatsregeling spreekt over een college van Bijstand. Het college staat de gouverneur bij in de uitoefening van het bestuur en is door de gouverneur met bepaalde werkzaamheden, op het gebied van de uitvoerende macht belast.

Wie de berichten gelezen heeft, weet dat de takken van bestuur, zoals Sociale Zaken, Landbouw, Onderwijs enz. waaraan een directeur aan het hoofd staat, ook aan deze nieuwe mensen zijn toevertrouwd.

Wat doet nu de directeur, en wat het lid van het College van v. Bijstand? Hier kunnen moeilijkheden ontstaan en bij ontactische bestuurders zijn ze er op korte termijn.

De rede van de Surinaamse gouverneur is niet onopgemerkt gebleven onder de Surinamers hier te lande. Het is een grote rede geworden; om effectief te werken moeten er meer ambtenaren komen. Maar dan komt de gouverneur van de ambtenaren op het tekort aan kantoorruimten — het College van Bijstand heeft niet eens een onderdak- en woningen voor ambtenaren en voor iedereen aan de sociale ontwikkeling van Suriname.

Maar er wordt in ieder geval hard gewerkt voor een betere toekomst voor Suriname. En de voorzitter der Staten, mr. H. L. de Vries zal zeker een actief aandeel hebben in deze ontwikkeling.

In die geest moeten we ook zien het verblijf van pater Weidmann in Nederland. Pater Weidmann is nl. in opdracht van het Bestuur P.W.O. naar Nederland te gaan om een studie te maken van de arbeidsproblemen en organisatie. En de definitieve kiezerslijst is verschenen. Zij bezat 3261 namen.

En de verkiezingen brengen moeilijkheden met zich mede, zoals de vraag, of iemand die zijn belasting niet op tijd heeft betaald, gekozen kan worden. Ja, wij zijn er nog niet.

Wereldnieuws

— Twee Duitse politiemannen zijn over de zonegrens gevoerd door de Russen en verhoord naar de sterkte van de geallieerde strijdkrachten.

— Een Sovjet schip is zonder lading uit New York vertrokken, daar de havenarbeiders weigerden materiaal voor Rusland te laden.

TRIËST ONDER BURGERBESTUUR.

Het geallieerd militair bestuur van Triëst heeft besloten met ingang van 12 April de uitvoerende macht van het gemeentebestuur van Triëst in handen te leggen van de burgerlijke autoriteiten.

Uitgezonderd in de kustgemeente Muggia, nabij de Joegoslavische grens, waar de communisten zeer actief zijn, blijft het geallieerd bestuur van kracht.

HULP TER VERKRIJGING VAN ONAFHANKELIJKHEID

De „Commissie voor Onafhankelijkheid" van de drie Guyana's (Brits-, Frans- en Nederlands Guyana) heeft uit Georgetown een telegram gezonden aan de Pan-Amerikaanse Conferentie te Bogotá, waarin gevraagd wordt om hulp ter verkrijging van onafhankelijkheid. Dit telegram is ter vergadering door de secretaris-generaal der conferentie voorgelezen.

DAT VENEZUELA TOCH.

Zelfbestuur? Ons werd medegedeeld, dat de omroep van Caracas omgeroepen heeft, dat Suriname zelfbestuur heeft. Door wie dit onjuist bericht de wereld is ingezonden, weten wij niet. Evenmin of degene die onze aandacht er voor vroeg, juist heeft verstaan. Mij kunnen ons niet indenken, dat wij te doen hebben met een Aprilmop. Zolang de vernieuwe staatsregeling niet is afgekondigd, blijft het business as usual. De zaken worden op de oude voet voortgezet. Wellicht dat binnen een jaar of zo wij op de drempel komen te staan van de tempel van zelfbestuur, doch of wij het nog zullen beleven binnen te treden, is een vraag, die wij met geen mogelijkheid kunnen beantwoorden.

(„De West").

DE RIJKSEENHEID EN DE K.V.P.

De Katholieke Volkspartij heeft een motie aangenomen, waarin vastgelegd is, dat bestuursleden van deze partij geen lid kunnen zijn van de Rijkseenheid. Dit is dus bedoeld tegen de heer Welter.

DE VERKIEZINGEN IN NEDERLAND.

De verkiezingen in Nederland zullen begin Juli plaats hebben. Deze week gaat het ontwerp wijziging van de grondwet naar de afdelingen in de Kamer. Men hoopt tegen midden Mei met de behandeling gereed te komen en daarna zal het een maand duren voordat de Eerste Kamer het gereed heeft. Daarna een week of twee voor de publicatie in het Staatsblad zodat eind Juni alles gereed kan wezen.

DE CONFERENTIE TE BOGOTA.

De pogingen om een anti-communistisch voorstel te formuleren, dat door alle Amerikaanse landen zou worden gesteund, ondervond enige tegenkanting, waardoor een vertraging in het optreden van de conferentie. Een Chileens zegsman zeide, dat Chili van plan is de Amerikaanse landen te vragen om de volgende week zijn anti-communistisch voorstel goed te keuren zelfs indien er geen eenheid over bestaat. Verleden week verdeelde Chili een ontwerp onder de leden, waarin gevraagd werd om revolutionnaire activiteiten, die door het buitenland geïnspireerd werden te veroordelen. Chili vroeg de afgevaardigden op de conferentie om eventueel noodzakelijke veranderingen aan te brengen. De Chileense zegsman zeide, dat het voorstel niet aan de conferentie zal worden voorgelegd voordat er voldoende pogingen zijn aangewend om een eenparige goedkeuring te verkrijgen. Er zijn nog landen, die er tegen zijn om de zaak voor de conferentie te brengen zolang niet de zekerheid is verkregen, dat men unaniem het voorstel zal aannemen.

Mexico en Venezuela hebben nog besloten of zij het voorstel in de gesuggereerde vorm zullen goedkeuren. Chili wil in ieder geval, dat de anti-communistische resolutie vóór 18 April, de verkiezingen in Italië, zal worden aangenomen. Het voorstel wil de Amerikaanse landen aanbevelen zo spoedig als mogelijk is binnenlandse maatregelen te treffen ter bestrijding van totalitaire organisaties, die, zoals de resolutie luidt, de vrijheid hindert en de binnenlandse economie ontwricht.

NAAR EUROPA TERUG.

De vroegere koning Michaël van Roemenië en koningin-moeder Helena keerden na een bezoek aan de Verenigde Staten naar Europa terug. Michaël zeide tot de persmensen, dat hij geen plannen voor de toekomst had. Hoe kan men heden ten dage een plan maken!, aldus zeide de moeder van de koning.

GENERAAL CLAY SPEELT MET GETALLEN.

Richard Kasischke seint ons uit Berlijn, dat Generaal Lucius Clay, de Noordamerikaanse bezettingscommandant van Duitsland verklaard heeft, dat Rusland en zijn satellieten het grootste deel der industriele herstellingen uit de Noordamerikaanse zone van Duitsland verkregen hebben. In zijn maandelijks verslag noemt hij Rusland en Tsjechoslowakije. Dit beeld is gebaseerd op de geldelijke waarde. Clay zeide dat in de eerste twee jaren van het programma deze landen van de Noordamerikaanse zone machinerieën ontvangen hebben ter waarde van een groot bedrag. Voor de oorlog was de mark 40 Amerikaanse centen waard. Dit is wel tweemaal zoveel als wat de Westerse geallieerden thans voor de mark ontvangen.

Clay maakte een lijst der aandelen van Rusland en diens satellieten.

Het aandeel van Rusland had een waarde van 36.113.245 marken. Polen 8.845.672 marken; Joegoslavië 22.232.942 marken; Tsjechoslowakije 7.003.285 marken; Albanië 588.153 marken. Onder de Westerse geallieerden zelf ging het grootste aandeel naar Frankrijk en wel ter waarde van 22.546.940, voorts gingen naar België ter waarde van 4.629.411, naar Nederland voor 4.335.086; naar Engeland voor 2.847.397 terwijl Noordamerika zelf het kleinste aandeel ontving ter waarde van 174.659.

Het Russisch aandeel werd ontvangen overeenkomst het verdrag van Potsdam, daar aan Rusland werd toegestaan een gedeelte der herstelbetalingen vooruit te ontvangen.

Echter zal men wel, zodra dit toegestaan bedrag bereikt is, geen leveringen meer doen, totdat Rusland ook de andere bepalingen van Potsdam gaat naleven. Een dezer bepalingen is wel de unificatie van Duitsland.

ZAL RUSLAND ZIJN VETO GEBRUIKEN?

De Russen staan klaar met hun veto om de laatste poging teneinde Italië in de Uno op te nemen te doen verijdelen. Dit niettegenstaande het mogelijke effect dat een dergelijke verwerping zou kunnen veroorzaken in de April-verkiezingen. Andrei Gromyko houdt vol, dat Italië, Finland, Bulgarije, Roemenië en Hongarije gezamenlijk als blok dienen worden toegelaten of in het geheel niet. Noordamerika en de meerderheid van de veiligheidsraad verzetten zich tegen een opname van Roemenië, Bulgarije en Hongarije. Noordamerika zal wel alle pogingen doen om Italië in de Uno op te nemen en waarschijnlijk zal het ook Finland ondersteunen.

MUITERIJ IN DE LUCHT.

Aan boord van een Tsjechisch transport vliegtuig zijn 20 passagiers in opstand gekomen en dwongen de piloot van het vliegtuig van route te veranderen en naar de Noordamerikaanse zone van Duitsland te vliegen. Dit vliegtuig landde zonder enig waarschuwing op het Noordamerikaans vliegveld nabij Munchen. De huidige Tsjechische consul Uarer Dvorak zeide: De muiterij in de lucht vond plaats onderweg op de route van Praag naar Bratislava.

De consul rapporteerde, dat een der inzittende een revolver richtte op de bestuurder van het vliegtuig zodat deze onmachtig was en het commando uit handen moest geven. Men bond hem toen vast en deponeerde hem in het toilet van het vliegtuig. Een vroegere Tsjechische piloot nam toen het stuur over en vloog naar de Noordamerikaanse zone. Toen het vliegtuig aldaar geland was vroeg de piloot aan de inzittenden wie verkoos aldaar te blijven. Zes der inzittenden, incluis de piloot en diens vrouw gaven de voorkeur te blijven. Dvorak zal de papieren der zes personen nagaan en een retour naar Praag voor hen arrangeren.

Heden overleed tot onze grote droefheid onze lieve vrouw, moeder, zuster en tante:

Mevr. JANE J. LANSBERG-
geboren ALVARES CORREA

in den ouderdom van 71 jaar

Ed. S. Lansberg
Editha
Else
James Alvares Correa
Morris C. Henriquez
Max F. Henriquez
Edmund M. de Sola.

Begrafenis: 4 30 p.m.
Sterfhuis: Pietermaal 154.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Song of the thin man" 7 en 9 uur.

ROXY: „I'll be yours" 7 en 9 uur.

CINELANDIA: „The preasure of Sierra Madre" 8 uur.

WIT GELE KRUIS: De dienst van de wijkverpleging wordt tot en met 10 April as. waargenomen door Zuster Langemeyer, Pasanggrahan, telefoon 1227.

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en met 10 April as. worden waargenomen door Botica Popular (Punda) Madurostraat op de hoek, telefoon 1269 en door Botica Central, Bredestraat 45, telefoon 2281.

SYNAGOGEDIENSTEN.

Synagoge „Mikvé Israël", Columbusstraat.

Vrijdag 9 April te 18.15 uur Avondgebed en Sabbatwijding.

Zaterdag 10 April te 8.30 uur Ochtenddienst. Schriftlezing: Leviticus 12 t/m 13 en Exodus 12 t/m 20; te 16.30 uur: Jeugdbijeenkomst; te 18.30: Avondgebed.

CUROM:

Vrijdag: 6.30 Kinderuurtje Mej D. Ensing; 6.50 Dinermuziek; 7.20 Uitzending in het Papiament; 7.35 U luistert, Mendelssohn; 8 Nieuwsbulletin; 8.15 Hollandse wijsjes: 8.30 Fimland; 9.30 De wereld schrijft...W; 9.35 L'heure violette; 9.55 Voornaamste nieuws.

Zaterdag: 1 Opening; 1.05 Lunchmuziek; 1.30 Nieuwsbulletin; 1.45 Alvino Rey.

Dominos -- Meyboom's

HET CURACAOS MUSEUM

Hedenavond het eerste kamerconcert als proefneming: weinig zitplaatsen entree verhoogd. Punctueel kwart over acht aanvang.
HET TRIO FELTKAMP KETTING STOTIJN speelt: Bodin de Boismortier, Telemann, Pergolese. Sigtenhorst Meyer, Roussel, Quantz.

Checkers -- Meyboom's

GEZOCHT

door twee Hollandse heren, twee kamers met pension (eventueel één grote).

Brieven onder No. 5 aan het bureau van dit blad.

BEKENDMAKING!

INSPECTIE DER BELASTINGEN

Degenen die in de Gouvernements - bergplaatsen goederen langer dan dertig dagen in tijdelijken opslag hebben, worden nogmaals verzocht, binnen een week, daarover te beschikken.
Indien aan dit verzoek niet wordt voldaan, zal de Administratie der Belastingen tot verkoop dier goederen overgaan.
Eene opgave van de opgeslagen goederen ligt ten kantore van den ondergeteekende ter inzage van belanghebbenden.

Willemstad. 8 April 1948.
De Inspecteur der Belastingen.

De K.L.M. vraagt:

BAGAGEKNECHTS

voor de Stationsdienst te Hato.

Aanmelding Personeelsbureau Hato.

WAARSCHUWING.

De ondergeteekende ISIDORE ROBLES DE MEDINA, wonende te ORANJESTAD-ARUBA waarschuwt hierbij, dat hij zich niet aansprakelijk houdt ten aanzien van eventueele verbintenissen welke zijn huisvrouw

VICENTA ROBLES DE MEDINA-geb. Ras

uit welken hoofde dan ook mocht aangaan met derden.

2—1 Aruba, 6 April 1948.

Aangezien het onmogelijk is, om alle vrienden en kennissen buiten onze oliegemeenschap aan boord te ontvangen, of persoonlijk afscheid van hen te nemen, stellen wij ons voor een afscheidsreceptie te houden in de Club Asiento op Zondag 11 April van 5 -- 6 30 uur n. m.

Heer en Mevrouw
J. Noorduyn.

De Curaçaosche Kunstkring.

TRIO CONCERT
Nederlands Trio

J. FELTMAP	fluit
P. KETTING	piano
J. STOTIJN	hobo

op
Maandag 12 April 1948 des avonds om kwart voor negen
in den
Stadsschouwburg.

Programma: Werken van Boismortier, Telemann, Reger, Ravel, Debussy, Debussy, Goossens, Ketting en Loeillet.

Toegangsprijzen: 1e rang f. 4.—
f. 2.50 voor Kunstkringleden.
2e rang f. 2.50
f. 1 50 voor Kunstkringleden.
3e rang f. 1.50

Toegangskaarten te verkrijgen in El Louvre en Boekhandel Salas en op den avond van het concert aan het loket.

2—1

Gevraagd

Een vrouwelijke administratieve kracht

Sollicitaties uitsluitend schriftelijk aan N.V. FATUM, Pietermaal 19.

Wij werden diep getroffen door het bericht, dat op heden in de ouderdom van 87 jaar te Rotterdam is overleden

O. S. KNOTTNERUS

oud President-Directeur onzer Maatschappij.

Curacao, 8 April 1948

Directie en Personeel der
N.V. NEDERLANDSCH-INDISCHE GAS-MAATSCHAPPIJ
Electriciteitbedrijf Curacao.

TE HUUR GEVRAAGD

Vanaf 1 Juni 1948

EEN HUIS
en
EEN GEMEUBILEERD HUIS.

Brieven schriftelijk te richten aan:
Curacao Trading Company, S.A., Handelskade.

2—1

MOORE MCCORMACK LINES, INC.

SS MORMACSUN (Reefer Space)	from	PLATE	March	18
		PARANAGUA	„	23
		SANTOS	„	28
		ANGRA	„	29
		RIO	„	30
		SALVADOR	April	2
		RECIFE	„	4
		TUTOIA	„	7
		S LUIS	„	9
		BELEM	„	11
SS George R. Holmes	from	Portland	April	8
		Seattle	„	10
		Everett	„	11
		Vancouver, BC	„	13
		Cowichan Bay	„	14
		San Francisco	„	21
		Los Angeles	„	25
SS Mormacsun (Reefer Space)	from:	Portland	April	24
		Seattle	„	26
		Victoria BC	„	27
		Vancouver, BC	„	28
		San Francisco	May	3
		Los Angeles	May	8

Also limited passenger space avialable on oore McCormack vessels toCalifornia. Baltimore and NewYork and also to Brazilian, Uruguayan and Argentine Ports.

Agents: CURACAO TRADING COMPANY S.A. Tel. 1380.
Sub-Agents for Aruba: ARUBA TRADING COMPANY.

2—2